

10291. II. C. v. 1. 2.

E n a

Lepa lubesniva inu brania vredna

H I S T O R I A

od te

po nadoushnu ven isgnane svete Grafnie

G E N O F E F E

is tega mesta Pfalz.

---

*Je is nemshkiga na krajnski
jesik preobernena*

Skus povelje viklihi gosposki.

V^o Krainiu per Ignaz Kremshari.

1923

HISTORIA

od 18

po nabouvanju ven izgnane svete Gracije

GENOVBRE

iz tega mesta 1812

Je iz nemškiga na kraj...

jezik preobrnena

IN-3003159

Ško povelje viki hi go po 18

in Kraljevo per izgnane svete Gracije

Koku je Sigifridus od St. Genovefe
slovo jemau.

Med to shtivilu taistih shten, katere so od njih moih po nadouhni vihi pregnane ble, shtishi saguishnu tudi ta zhednosti polna inu poterpethliiva Svt. Genovefa, katere shtiujenje toku radovolnu, inu katere pregananie toku kervizhnu je, de on komei bres usmilenja more bran biti. To se je godilu okul tega leita, kader se je pisalu po gnadi polnim roistvu Jesusa Christusa 570.

V'teh zaitih tega tririrtinarškiga skofa Hidulpha je biu en grof, is imenam Sigifridus v' te tririrtinarški desheli, kader se je oshenu is eno prou bogato inu zhednosti

nosti pouhno gospodizhno Genovefa imen-
vana, ena hzhi tega vaivoda is Brabanta. Te
dua mlada sakonika sta shivela v' usi lubes-
ni ihu perjasnosti ukupei; v' taistih zhasih
je padu ta samuriki Kral Abderodam is eno
veliko mozhio v' shpaniko deshelo noter,
inu potem, kader je on to deshelo pokon-
zhou, je otu tudi v' to franzosoufko de-
shelo noter pasti: Kir Marcellus Kral v'
franzosoufki desheli je to roku veliko nas-
rezho pred ozhmi vidu, je on sapovedou
ussem sojem podloshnim firsham inu gro-
fam, de morio nemu pomuzh shasati, inu
pruti temo samurikimo Kralu se boivati
pomagati: Is taistem se je tudi mogu ta
grof Sigifridus voiskvat je ti, satu kir je
ta tririrtinarska deshela takrat pod tega
franzosoufkiga Krala shlifthala. Potem ka-
der se je ta grof is tem sojmi na voisko
podau, inu sdei kader je on otu od soje
lubesnive Genovefe slovo useti, tukei je
blu usmilenu sa vidit, koku se je ta jo-
kaina vredna shalostna Gospa skasala inu
is nienimu bredkimi sousami use prizhio-
zhe k' usmilenu ob udila. Ja kader ta
grof ozhe nie to roko podati, inu to sadno
lohko nozh volhiti, je bla ona is tako
serzhno bredkustio obdana, de je ona na
po mertva od slabusti dol padla. Ta grof
je biu zhes to prou slu shalosten, de on
soje shalostne gospe potroshtat namore;

on

on rezhe v'ender is shalostnimi bessedami pruti nie: Na shaluite tok slu zhes moje slovo jemaine, moja perserzhna gospa; sakai jest saupam' od Boga, on nas bo ipet is veiselan ukupei perpelou. Pole! Jest vas perporozhim Bogu te zhes usse isvelizhani divizi Mariæ, katera bo vas v' moje neuprizhnosti obvarvala, inu v' valhem shalvanju troshtala. Jest vas sapustim moimo nar bel svestimo slushabniku temo Galu, kader bo vam v' moimo imeni flissek slushu inu v' ussemo nar bolshi preskerbu. Ta dobra Genovefa je pa bla toku pouhna serzhne shalotti, de ona od veliku sous obene besede ni mogla govort, jen kader je grof nie supet to roko podau, inu lohko nozh diau, pade ona supet koker mertva v' omedleuzo. Koku utsoku se je nie serze zhes to obshalvalu, se more lohku vedet. Satega vola se on okuli oberne, inu bres ufega nadalei slovo jemanja bretku jokajozh, jesdi od nie prezh. Sdei kader je on is temi soimi v' ta kralevi Logar perthu, inu usi firшти inu gospodie se ukupei sbrali, je uleku Marcus is eno voisko od shestnaist tauhent peshzon inu dvanaist tauhent koinikou pruti temo barbarškimo logarju teh samurzou, kateri so pazh shtirkat mozhneifhi bli, inu Marcelovi soldatie so se toku perserzhnu fehtali, de je trikrat sto inu

per

pet inu shedeset taushtent samurzou na plazhu ostalu, Christianou pak ni vezh koker petnaist sto okuli perihlu. Ti samurzi, kateri so zhes ostali, so is nieh Kralam vred v' to mestu Avignon beshali, inu so se noter toku serzhnu branili, de ti Christiani, so mogli dougu zaita to mestu obsedenu imeti. Skus kateru se je ogo dilu, de je ta grof Sigifridus del ven ostou, koker je on menu, satu kir se je negovu nasairaishanje zhes enu zelu leitu od leklu Takrat, kader je ta grof toku dougu ven ostou, je bla ta dobra grafnia popolnima thalostna, inu ni imela drugiga troshta na temo svetu, koker samu v' Bogu, inu v' ti sveti molitvi.

Ona je pelala enu prou brumnu inu zhednosti pouhnu thiulenje, inu je der shala use niene slufhabnike k' andohti. Ta navoshlivi Satan pak, kateri je biu niene zhednosti prou supern, je na use vilhe mislu, nio preobernili, inu nio pred usem svetam k' hpotu striti, kateru je on skus take mitelne iskou v' taku delu napelati, kir je ta grof v' soimu prezh hojenju temo hofmeistru Galu sojo lubesnivo perporozhu, pole, tukei mo je dau ta navoshlivi Satan prou nazhiste misli noter prute nie, inu ulhge negovu serze is takmi velikmi shelami, de je on te grafnie sojo hudobno
volo

voló resoden, inu je nio iskou k' nazhistosti napelati.

Koker hitru je to ta poshtena grafnia samerkala, je rekla kniemo ona is prou jesnimi besedami. Te ni nezh sram, ti sanikern slufhabnik, kei takiga od mene pogervati, inu to sakonko poistolo toiga gospada ostudnu omadethvati? Je tedei to ta sveistoba, katero se ti niemo oblubu? Inu je to ta hvala, katero ti niemo savolo niegove lubesni ikafhesh? nezh na bodi toku preuseten, kei takiga od mene vezh meniti, szer ti ozhem gvishnu narediti, de te bo toja nespamet grivala.

Ta bresbofni Gala se je ustrafhu zhes ta odgovar, inu ni smu nobene besede vezh od kei takiga govariti. Vender niegovu hudobnu posheleine ni ugasnilu, temuzh je biu skus to usakdainu okulhojenie is to grafnio zhes dalei vezh ushgan, enkrat kir je ona niemi lastni kontrofe, katterga je ona v' kratkem pustila malati, firbezhnu gledala, inu utem je Gala perfhu, ga je ona prafhala, koku on neni, ok temo ihtuku the kei dol gre? tukei je on knie reku: gnadluva gospa, aku tih temo lepimo pildu nobena lepota namore glih priti, tok vender jest menim de mo shen

šhe nekei dol gre, namerzh deb šhiu biu,
inu deb meni perstopu.

Genovefa je dobru samerkala, kai ta nazhisti zhlouk ozhe, satu se je ona v' oblizhie prou jesnu ikasala, inu mo je enu taku posvarjeine dala, de je popounima sasranivan prezh šhou. Pa vender to posvarjeine ni tolku moglu, deb onu ta ogen tega pothelejna v' temo nazhistimo serzu moglu ugasniti, temuzh tai tu je blu od tega smerdliuga meseniga hudizha toku mozhnu utrganu, de si je Gala naprei useu, to svunainu vagati, deb on mogu soje šhele dopouniti; enkrat kir je ta grafnia po vezherie v' temo gartelnu sama šhpenzerala, se je ta hofmaister pozhasi k' nije perblišhou, inu se je nije is perjasnimi besedami šhmaihlou, kar je nar vezh mogu, je nie sadnizh tudi dosti ozhirnu sastopit dau, de je on is tako gorezhnostio te lubesni pruki nie obdan, de je on menu, de bo on mogu pred zhasani umreti, aku on nobene prutne lubesni v' nije nabo obzhutu.

Ta poshtena šhena je bla zhes to toku reshhalena, de mo je ona terdnu perseгла, aku bo on le enkrat is besedami ali is snamini kei nad nio ilkou, toku ozhe ona gvihnu nienimo gospodu od tega nasnanje dati. Is tega je Gala smerkou, de obe-

niga upaina ni, k' sojem shelaui dosezhi, satu je on sojo lubesen, prebernu v' enu preerditu souralhtvu, inu si je smishlivoú na use vilhe, koku bi se on mogu nad to grafnio smashvati.

On je dau na nienu dianje hisek ah-tengo inu samerka sadenzh, koku de ona enu posebnu nagnenie enimo teh Kuhariou obzhutiti pusti, is imenam Dragones, ta je biu sraven niegove neumnosti en prou brumen inu andohtliu molh. Sakai kir je ta grafnia k' usem brunnim lude enmu posebnu nagnenie imela, satu je ona temo brunnimu zhloveku bel nagnenia skasala, koker tem drugim per hofu; kolkerkrat je on memu shou tolkukrat ga je ona ogo-varila, inu kir je ona niemu enu dapada-jenie mogla striti, inu v' eni ostudnosti k' enimo troshtu biti, tukei je strila is enim, posebnim dobrem dopajeinam.

Ta nazhisti Gala je isloshu to zhastit-livo lube en sa eno meseno lubesen, inu je iskou skus to perlostnost urshahe dobiti, sojo gospo satofhiti; on je vezhkrat reku k' sojem periatlam na katere se je on nar bel sancsu, koku je to, de je niemo ta perjasnost te grafnie pruti temo Kuharju prou obdouhhliva, inu de se on boji, taisto k' enimo hudimo konzu perprauti, jeh je

tudi prosu, deb oni imeli enmalu bel na to nar perjasnihi shmaihlaine ahtengo dali, koker jo nieh gospa temo Kuharju ikathe, Folkerkrat on memu gre, si bodo oni lahka kmalu umislili, kai se ima od tega sanathania derlhati.

Is takimi inu vezh drugimi besedami je on perpravu to zhednost te grafnie v' obdoushenje, inu je tulku opravu, de jeh je on nekei na sojo plat perpravu. Enkrat je on reku k' Kuharju, koku, je to, de je ta grafnia takrat v' nienimu zimru sama bila, inu niega pogervalala; inu kir je ta brumni fromak to vervajozh k'nie noter shou, je Gala kmalu sa nim perthou, jeh dobi same v' temo zimru, inu je shu bres usega govorjenja ene besede spet ven, katerimo je tudi ta Kuhar, kir je samerkou, de ga ni niegova gospa pustila poklizat, smiram sa petami biu, kmalu na tu poklizhe Gala soje periatle, na katere se je on sanesu, jem toshi is veliko jeso, koku je to, de je on tega Kuharia per grafnie v' nienimu zimru salesu, je guishnu ref, de je ona al debi bla ukupei gerlhila, al pa narmenie to diane v' voli imela.

Kai svetiete tukei, vi moi lubesnivì perjatli? je on reku, kai svetiete? aku mi nabomo ti hudobiji naprei pershli, toku
bo

bo ena vezhi is tega peršhla, inu mi nabomo mogli obstati, kader bo našh Gospod nasai peršhu.

Jest sagvišham, de je našh Kuhar našhi gospe lazoprou, inu nie gista te lubesni v' jedi diau, satu se ona namore od niega odlozhiti, aku bi glih imelu niene zhasti inu shiulenia kei koshtati; satega, vola jest menim, de bi blu preudarjenu, ja potrebnu, deb se ta Kuhar v' eno jezho vergu, to grafnio pak voistru noter deršhati, de bo nie to noterhojenje h' Kuhariu sapertu. Kai se vam sdi zhes to, lubi periatli, kai mi daste sa en svet; Oni so rekli: kir mo je ta grof to škerb zhes grafnio gor naloshu, toku nei on sturi, kar se niemo nar bel resumanu sdi. Zhes to e pustu ta hofmaister tega Kuharia k' sebi poklizati inu ga je ishudmi besedami ogovoru, inu med drugimi naprei vergu, savai de on je grafnie sazoprou, inu v' niene jedi gista te lubesni diau, inu nio is silo k' soi lubesni napelou, satu je on vreden, deb on v' to šhelesu sakovan, inu v' ta nar globokeishi turen veršhen biu. Ta ubogi Dragones se je zhes to is zeliga serza ustrašhu, je persegu usoku inu drago, de je on savolo tega greha popounima nadoušhen; ja je useu nebo inu semlo na prižho, de niemo ni nekoli umislih blu, is grafnio

grafnio kei hudiga dopernesti; on pak je reku, kar je otu, toku je vender mogu v' shelesne rinke fakovan, inu v' eno globo-ko Jezho verſhen biti, v' kateri je on mogu soje ubogu ſhiulenje v' ta nar vezhi nadlugi ſzerati, inu ne pred is taifte ven jeti, de bo on mertu ven nefen.

Is tem neusmileniam ſhe ni biu ta bresboſhni Gala naſiten, temuzh je naſakvou is ſoimi laſtnimi tovarſhi v' ta zimer te grafnie, rekozh, de e on dosti dougu pregledvou, kai je ona obdouſhливо deleſhnost is tem Kuhariam imela, pa namore dougu te hudobije poterpeti, aku on ozhe, de bo mogu per ſoimu goſpodu oſtati, ſatu ima ona koker ena, katera to ſakonſko poisto ſoiga goſpoda oma-deſhva, v' to jezho noter diana, inu ne popred, koker na dalnu naſnanje danie tega goſpoda grofa, ven ſpauhena biti. Tu-kei e blu pazh uſmilenu ſa vidit, koku je ta usoku grafnika perſhona, ſhe v' ta oſmimo meſzu noſhezha ſhla, bres usega prelonnena, ſa ſavolo branien'a te zhiſtosti od nienga laſtniga ſluſhabnibnika e ujeta, inu v' en terden turen ſaperta bla.

Koku globo u je pazh ta velika ker-viza ti grafnie v' serze ſhla, more usak loh-ku ſam per ſebi ſposnati; koku ſhalostnu
je

je pa ona temo pravizhnimo Bogu sojo nadoushnost toshila, to so se ti iveti Angelzi prou ani useli.

Ampak v' ta turen ni smu nobeden drugi noter jeti, koker ta ama tega sojoglaviga hofmaistra, latera je ti ujeti grafnie usak dan enu pizhlu shiulenie pernesla; inu potem ta hofmeister sam, kader jo je vezhkrat obis'ou, inu use mitelne si persadeu, to zhistu serze k' soi nezhisti napelati. On je postavu is dobrimi inu hudimi besedami na nio; on jo je napelvou is oblybami inu potereniam, on se je perlisvou inu shmaihtlou, koker en s'ushen vesvauz, vender on skusi to use ni nezhdruuga mogu opravit, koker de le to grafnio je skusi to telkai stanovitnishi sturu. Enkrat, kir je on otu perjasnu is nio vesvati, ga je porinla is pestjo od sebe, inu je rekla is resnizhnimi besedami k' niemo:

Ti nazhisti hudodelnik, al she tebi ni sadosti, de si me ti po nadoushni vishi v' jezho perpravu, temuzh me ozhesh tudi od mo o zhast inu od isvelizhan e perpravit; sakai jest sem perpravlena, taushenkrat umreti, koker to nar manshi pruti moi zhasti inu zhednosti dopernefti. To resnizhnu reslozhenje bi blu ia imelu prou popoumina tega skurbaniga vesvauza pres'trafhti;

prestrašti; vendar ga je ta nerodnost toku silnu perganiala, de je on mitelne inu pota škušhou, soje šhele dapouniti, satu je sojo amo napravu, inu je je oblubu veliko šhenkengo, aku bo ona per Grafnie kei oproula.

Kateru je ta šojoglavna šhena, tolkukrat kolkerkrat je ti ujeti jesti pernesla, nie is besedami naprei polothila, deb ona imela temo hofmaistru sai perjasne besede dati, deb ona is niene jezhe ledigvana, al sai is enim bolhim šhivlenjam previdena bla.

Ta stanovitna junakinia si je bla pa naprei usela, railhi v' jezhi od lakoti unireti, inu zel strohniti, koker soiga Boga resjesiti, inu vest omadeshvati. O brumna Genovefa! koku velika je to a zhednost inu stanovitnost, kir ona namore škus nobeno rezh rega sveta premagana biti.

Oh dodeli meni tojo zhednost, inu sadobi meni per Bogu sa tojo zhednostjo hoditi. V' tem se je ta zait h' porodu perblišhou, inu ta bitka grafnia, je prošila to amo, nieno slushabnizo; debi ona imela nie en par šhen perpraviti, katere bi nie v' nienimo pervimo porodu naprei stale. Ta šojoglava stara baba ni nje samu rega od povedala, ampak je tudi ni ota enkrat ene
pelnize

peelnize kekei dati, deb ona nieniga rojeniga otroka noter savila. To veliku naušmilenje je te ozhi te Genovefe presililu, inu je toshila sojo potrebo temo nar vikhimo Bogu is perserzhnim idihvanjam.

Inu aku glih je bila ona v' te vure tega poroda popolnima sapuſhena, toku je vender rodila bres use navarnosti enga drobniga inu mladiga Synu, katerga je ona, kir ni imela nobene peelnize, v' eno misno rutizo savila. Ona je tudi bres nehaina prosila, deb se ta ubogi otrozhizhek h' ſvetmu Kerſtu nesu; kir pa je nie tudi to odrezhenu blu, satu ga je ona sama kerſtila, inu ga je imenvala po niogoumu imenu Schmerzenraih. Potem ga je usela na soje narozhie, ga je pertſkala na nienu serze, ga je oblila is nienimo sousami, inu je rekla is velikem ušmileniam:

Oh ti ubogi otrok! oh ti lubesnivi shaz! pravizhnu te jest imenuiem Schmerzenraih, satu kir sem te jest i bolezhino v' moimu telesu noſila, inu is bolezhino rodila, is tanar vezhi bolezhino te bom jest opeſhati vidla; ja savolo pomakaina tega ſhiuljenja te jest nabom mogla gorſrediti; kir jest kumei tolku imam, de morem mo e ſhiuljenje obderſhati: Oh ti ubogi Schmerzenraih! oh ti ubogi nafrezhni ot-

otrok! Ta postaulena postrešnja je temo Galu zaitenge pernesla, de ona ima sdei v' jezhi dua jetnika, inu de je ta uboga tkorei od svunaine serzhne thalosti opehala, satu nei se enmalu zhes nio usmili, inu enu bulthi shiulenie pervo hi, deb ona mogla sebe, koker tudi tega slabiga otrozhizhika gorsrediti. Ta neusmileni mosh pak se je zhes to otrozhenzho bre; uslega troshta mein usmilou, koker pak debi negovi pelse mlade imeli, kir je on menu, tkus to svunaino nadlogo nio k' soi lubesni persilli. Vender, deb ona popolnima na opehala, je je pustu enmalu vezh Kruha dati, koker popred; szer pa traven te vode zelu nezh vezh; taku je mogla ta uboga otrozhenza v' nieni veliki tlabusti to vodo inu Kreh salubu gor ufeti; inu namest tega troshta utak dan od tega tyranskiga Gala is breshmagliumi besedami nasitena biti.

Inu ta grof od uslega tega, kar je per hlu, she ni nezh sashlithou, kir nobeden od hofa ni smu is strahu tega hofnaistra niemu od tega nei pitati. Niegovu vunostanie se je enmalu del saderthalu, koker se on saupou, lir je on pred Avionam en thlak dobiu, kader se je prou pozhasu zelu. Deb ta Gala mogu soje hudusturjenje per niemo pravizhnu striti, je on
odpravu

odpravu enga slufhabnika, kader fta bla fhe dva mesza po temo porodu te grafnie pretekla, kader je mogu temo grofu te zai-tenga od ufsega tega, kar je preflhu, pre-
 nesti. Ta sapopadik tega pisma, katerga je on na tega grofa pifsou, je biu ta: Gnad-
 liu gospod, toku jest ozhem eno rezh, ka-
 tero jest ifhem is ufsem flifsam sakriti, va-
 fha gnada v' temo pifsmu resodeti. Inu
 potem, kader ufsi domazhi, inu posebnu
 ta perpraulenik tega, si je velik fliefs is ma-
 no vred persadiau, eno gvifhno hudobio
 obvarvati, vender je bla ufsa moja ahtenga
 fkus to savitnost teh hudobnih sgolfana;
 toku na poterbujem nobene druge prizhe,
 koker to, kar meni ti periatli tega grada
 dati morjo.

Skusi to bo vupajozh moja svestuft is
 obdoughenja postaulena, inu moje flifsek
 slufhbe morjo sadosti verjete biti. Vafha
 grafliiva gnada se jem polubi od tega pota,
 kateruga jest poshlam, popolnima nasnanje
 noteruseti, inu na niegovu povedanie no-
 beniga zvizbla postaviti. Kai je pak nieh
 vola zhes to grafliiva gnada inu sapove-
 danie, meni nieh slufhabniku, snanu sturiti,
 de bom vedu, koku se imam jest v' te tes-
 ki rezhi saderfhati. Taiftu pifsmu je ta
 grof glih takrat dobiu, kir je on v' enimo
 mestu v' Languidoku soje prejete rane pustu
 zeliti, fkus katerga je biu on toku smot-
 len

len inu rešhalen, de so ble niegove rane telkei neosdrauliusi inu ta shkoda telkaj vezhi. Ta slushabnik popounima pove, kai je ta grafnia sa eno obdoushливо sdrušhbo ta zeu zhaš is tem Kuhariam imela, inu koku je ta hofmaister v' te Kamre same dobiu.

Kir one dva oba nista ota na to vezhkrat opominvaine saksebi spuštiti, toku je biu ta hofmaister persilen, nije is silo lozhiti, inu v' dve jezhi sapreti. V te jezhi je ona sizer enga Synu rodila, ta otrok pa bi nabiu nobenimo drugimo od teh hofbedintariou perpilsan, koker temo Kuharju. Ta grof, je reku, od katerga zaita senkei je niegova gospa tega otroka rodila? Ta slushabnik pak je foush reku, de je she le en mešsiz preteku, aku lih je ona pred dvema meszama rodila. Kir je ta grof she ta anaisti mesz prezh biu, inu ta grafnia bi bla 1' e le pred enem meszam rodila, toku je ja ta grof mogu ozhitnu ikleniti, de ta otrok ni od niega, temuzh en mesz po niegoumu prezhojenju prejet biu. Tukey se je sazheu ta grof grositi, koker deb on naumen biu, inu je to grafnio is Kuhariam vred preklinou, koker deb ona ta nar huishi preshushtniza bila: Ti prekleta baba, je on reku, toku moreš ti to oblubleno švestust toku nesramnu prelomiti? sem se jest
kei

kei od tebe trofhtou? ti meni navoshliva baba, posebnu satu, kir si se ti per meni toku skasala, koker debi ti popolnima poth-tena inu sveta bila. Te inu takfhne berfh-maglive besede je ta serditi grof pruti te nadoufhni Genovefi govoru, inu se ni der-gazhi ikasou, koker deb on otu naumen gratati.

Potem kir si je on she sadosti dougu smishlvou, na kai sa eno visho on ozhe tu doperinessenu preshuhtvu shtrafati, je on poslou tega slushabnika is to ozhitno sapou-dio nasai: de Gala ima to grafnio tesnu ukleniti, de nobeden nabo is nio govort, she k' nije priti mogu. Tega savitiga Kuha-ria pa ima on is tako martro k' smerti per-pravit pustiti, koker se mo sdi, de si je niegova hudobia saslu hila. Ta slushabnik je hitru persou is to kervizhno sapoudio nasai inu je sasluhu per temo hofmaistru veliko hvalo, de je on svoi oprauk pridnu opravu. De pa to ni nobenga velikiga hrupa nareditu, toku je on pustu temo ubogimo nadoufhnimo Kuharju strupa v' niegove jedi ukupei smehati, inu potem kader je on umeru, niega is ketnami vred, v' katerih je on ujet lefhou, v' eno staro ostudno amo sakopati. Te grafnie pa ni blo treba nezhi tesneithi ukleniti, koker je bla popred uklenena, kir od sazhetu niene

jezhe nobeden, koker ta Gala inu niegova
sala ama, k'nie ni smu jeti.

Koku bi bla imela ta brumna Genovefa
okul pernefhena biti, od Boga pak je
bla obderfhana, inu v' pufhavo
pelana.

Is usfo to dapernefheno grosovitnostjo
she ni biu Gala kentent, kir se je on bau,
deb niegova huda savitnost inu kerviza en-
krat na dan na perfhlu. Potem savolo tega
po kervizhnu k' smerti obsojenja tega Ku-
harja, inu savolo te teshke jezhe te grafnie,
jeh je blu veliku per hofu, katerem ta ker-
vizhnost ni dapadla, inu so veliko thalost
pruti temo imeli, satu ni ta saviti golef
bres urfhaha fkerbu, keb ta grof nasai
perihu, inu to grafnio she fhivo naidu,
toku bo niegova hudobia resodeta, inu is
neusmileno smertio polhtrafana. Je blu
tudi povedanu, de je ta grof od tega Krala
v' franzosovfki desheli svoi abfhid dobiu, inu
de je she perpraulen pruti domu jeti.

Inu tukei je fhu temo Galu ta mersli
pot ven, inu si je mogu v' kratkem smis-
liti, kai ozhe on v' te navarne rezhi sazheti,

on

on se je hitru na koina ušedu, je jesdu svoimu gospodu napruti, inu ga ni pred srezhou, de je on she v' Strafsburg perthou.

V'taistimo mestu je stanvala, ena stara zupernza, katera se je na ozhi te sverusti, sa eno brumno Sheno ven dala: ta je bla sestra te ame tega bresbothniga Gala, odtot je bla ona niemo she pred veliku leitmi snana. K'taisti je shu ta hudodelnik, preden je on k' svoimu gospodu perthou, inu je to zelo pergodbo povedou, katera se je is tem Kuharjam inu to grafnio pergodila, je tudi reku, on ozhe tudi pruti vezheru tega grofa k'nie perpelati, de ona ima niemo eno polhast tukei narediti, de bo on vervou, de je ta grafnia is Kuharjam gerfhila,

Na to je je on en shtikelz dnariou dau, inu se je hitru perkasou, svojga gnadliuga gospoda prejeti. Po sturjenmo komplimentu ga je usev ta grof per strani, inu je terjou od niega tu popolnima nasnanie te hude pergodbe, katera je v' niegovi hi hi preshla. Inu ta saviti Gala se je tukei glih toku skasou, koker deb on od shalosti na mogu govort, inu te foush so mogle niegovem lesham en shain te pravize dati. On ni vsega kmalu povedou, kai je ta brumna grafnia dopernesla, temuzh kar si je niegova

gova hudobia smislila, inu sizer is takem smihlenim svihanjam, de je ta dobri grof bres vsega zvilba verjeu, de je ufse reis, on je tudi sraven postavu, koku je on tega Kuharja bres vse sodne praude na ikrivnim pustu k' smerti perpravil, deb ta sramota te grafnie bel sakrita inu nesnana ostala.

Ta grof je ufse to velikem mersanjam poshlushou, inu kir on temo Galu ni mogu ufsega verjeti, ga on popolnima od ufseh okulstau inu svihanja poprashou. Ta Gala pa bojezh, deb on v'niegovih lastnih besedah ujet na biu, je reku k'svoimu gospodu: Aku bi pa morebiti vatha gnada ufsem mojem besedam enu neupaine imeli, vidio, toku je v'temo ena prou sveta inu v' resodetie sakriteh rezhi ufsoku resglashena shena: Taisto nei vatha gnada s'perstavam poprashjo, toku bodo oni enu popolnima nasnanje te zele pergodbe sadobili.

* Ta grof si je pustu to prevdarjanje dopasti, inu je shov is tem hofmaistram pruti vezheru k'taisti og'asheni sheni. (*jest bi otu rezhi zopernza*) k'taisti je on reku, koku je on is sojo sakonsko gospo v' douh-livosti shivu, kir je pa on svedu, de je ona savolo niene svetusti sakrite rezhi sposnala, aku ona ozhe niemo resodeti, aku se
je

je refs taka velika hudobia med niegovo gospo inu Kuharjam pergodila. Ta zopernza je is nameriene ponihnosti rekla: de ona ni nobena svetniza, vender, tolku, kolker bo nie Bog v'te rezhi resodeu, ozhe ona niemo rada resodeti. Potem je ona oba gospoda dol v'en temen keuder pelala, v' katerem je ena selena luzh gorela, je en viihneu shain, od sebe dala; tukei je ona is eno palzo dva rilsa na tleh naredila, v' katerih enga je ona tega grofa, v'tega drugiga tega Gala postaula.

Potem je ona en shpegu v'eno polsodo pouhna vode vergla, inu zhes to je take nasnane besede memrala, de je tega grofa ena grosa obihla, inu ti lafsie so mo sazheli pokouzu lesti. Potem se je ona pred to polsodo trikrat okul obernila, je trikrat noter sasopla, je is niemi rokami okul gnala, inu je zhudne zopernske shagne zhes to naredila. Potem je tagrof na nienu povele v'to vodo pogledou, inu je samerkov v'temo shpeglu ozhitnu namalanu, koku ta grafnia stem Kuharjam perjasnu govori, inu is smehlivem oblizhjam perlisuje: Potem je on reku: Is enim perjasnim govoreniam, al ni nezh kervizhenga. Ta zopernza pak je sraven perstaula: Toku ozhmo ni potem videt, aku morebiti Bogu dapade, kei vezh pokasati. Potem je naredila

te

te perve zopernske zeremonie, inu je spet ukasala temo grofu v' to vodo pogledat: potem je on is ozhmi vidu, koku je ta grafnia temo Kuharju nieno roko, zhes liza gladila, inu vezhkrat enu perjasnu Kuhvanje dala. Zhes to se je ta grof prou sramvou, inu je zhakou, kai bo h'trekmo ven perfhlu. Kir pa je on po teh perveh zeremoniah v' fhpegu pogledou, je biu on is veliko samero obzhuten, de je ta Kuhar is niegovo gospo po nasramni vishi gerfhiu. Zhes to preshuhtnu nasramnu delu, je biu on toku serdit, de je on serdu vogen pluvau, inu si je biu smislou, to nesvestobo soje gospe poshtrafati. Sa tega volo je dau temo Galu namerjeno sapoud, de on ima naprei jesditi, inu to preshushtnizo is tem pankertam vred k'eni strashni smerti perpraviti.

Nobeden ni biu bel vesseu, koker ta serditi Gala, kader je hitru prezh jesdu, inu si je saterdnu smislov, na kai sa eno visho on ozhe to grafnio pustiti okulpernesti. Komei je on damu perfhu, toku je on ti ami resoden, koku je niemo niegovu nameniene srezhnu naprei fhlu; inu koku ima on povele, to grafnio k'smerti perpraviti. Ona pa nima obenimo od tega kei vedet pustiti, deb oben pent v' gradu al pa med to perjasnostjo naustou.

To je permerliu ta mala hzhirka te ame fhlihala, katera je enu bolshi nagnenje pruti te grafnie imela, koker niena mati; ta dekelza si je hitru, k'te jezhi podala; je stala pred vokenzam, ikus katerga se je ta Kruh inu voda noter dajalu, inu je toku britku jokala, de je bla ta grafnia zhes to prestrathena, ona je prafhala to dekelzo: sakai ona joka? Ta je nije pak odgovarila: Oh gnadlua gospa! nieh velika nadluga meni louse is ozhi shene; sakai is vathem fhivlenjam se je sgodilu, kir ima Gala od nashiga gospoda to povelje, nieh k'smerti perpraviti. Ta grafnia rekla pouhna strahu: Kai pa se bo potem moimo ubogimo otroku sgodilu? ta je nije odgovarila: Temo ubogimo otroku se na bo nezhi bolshi pergodilu, koker niem. Tukei se je ta uboga grafnia toku mozhnu vstrathla, de je ona skorei v'medleuzo padla.

Inu kader je spet k'mozhi perfhla je ona sazhela nepotrashtliv jo'ati, inu is velikem perserzhnim sdihvanjam rezhi: Oh moi Bog inu gospod! Koku sem jest vender eno toku veliko hudobio per tebi sturila? Oh kai sem jest vender pregerfhila, de bom jest is mojem nadoufhnim otrokam po nausmileni vishi mogla k'smerti, perpraulena biti? O jest nasrezhna shena! de sem jest to dothivela, de bom jest koker
ena

ena prešlushtniza mogla umreti, katera jeft, mojmu gospodu to oblubleno svestust deršhati sem mogla došhmautoku veliku nadlošhtvu terpeti. Oh moj Bog! pridi meni k'pomuzhi v'te potrebi; oh moj Bog! rešhi mene od te prešerdite smerti.

To inu vezh drugiga klagvanja je pelala ta šhaloštna grafnia, inu potem kir je she ona došti dougu jokala, je rekle k'te dekelzi: moi lubesnivi otrok, peidi vender v'moi zimer, inu pernefsi meni peru, tintoi inu popir, inu sa toje pomujanie si usem od mojga tega dragiga blaga tolku, kar se ti polubi. Potem je ona dala te dekelzi ta kluzh, inu je pernesla, kar je ona shelela, je ona pišsala enu pišsmu, tega sapopadik je biu: Gnadliu gospod! Perserzhni mošh! potem je sastoplenu blu, de bom jeft po nieh povelu mogla juter umreti, toku sem jeft ota is temi zalzami niem eno lohko nozh vošhiti, inu enu perjasnu slovo jemanje od nieh useti. Jeft ozhem sizer rada umreti, kir oni meni sapoudo, ravnu taku mi prou britka pride, de oni mene po nadoušhni višhi k'smerti obsodio.

Vefs uršhah, sakai jeft umreti morem, je ta, kir jeft moje niem oblubleno svestufti nišsem ota po temo nezhištimo hofmaistru

maistru prelomiti, kader je mene vezhkrat is silo k' nezhafti silu pervoliti. Jest moimmo gospodu nobeniga drugiga urihaha na perpishem, koker de je on mojem satošnikam prerad verjeu, inu de meni ni otu k' moimu odgovoru nobene perlošhnosti pervoštivit: Toku pak jest skalhem per mo mu Bogu, pred katerga oistra sodbo se bom jest juter perkasala, de jest nišem ulse shive dni sunei nieh nobenga motha posnala, she mein pak v' take misle pervolila.

Vender grem jest po nadoušhni višhi k'smerti, kir je to nebu taku ukasalu, pak ostanem terdenga saupanja, de bo enkrat en dan pershu, na katerga bo moja nadoušhnost naprei svetila, inu mojeh satošnikov golfa bo ozhitna. Lohko nozh, gnadliu gospod, perlubesnivi shaz! jest niem is serza odpostim, inu ozhem tudi po moí smerti Boga prošiti, de nabo moja nadoušhna kry nobenga mathvanja zhes nieh, she zhes moje satošnike upila. To pishem jest is trepetezhmi rokami, inu is sousnimi ozhmi, kir mi je ta napreistojezha smert to serze is traham napounila.

Ostanem nieh noter do smerti svesta, inu sa svestusti volo k'smerti obsojena Genovefa.

To

To pissemze je ona dala te dekelzi, de ga je v' nieno hiho nelsla, inu nobeni- mo ene besedeze od tega resodeti. To zelo perhodno nozh je, dopernelsla Geno- vefa v' molitvah, inu je Bogu niene telhse skushnave, inu to naprei stojezho smert gor ofrala. Sjutrei sgo dei je poklizou Ga- la dva is sojeh nar svesteljih slushabnikou, inu jem je to terdnu povele svoiga gospoda, inu jem je sapovedou to grafnio is tem otrokam vred v'en borht ven pelati, inu okulpernesti, inu sa zahen tega dopernese- niga povelu, niene vensbodene ozhi inu jesek is sabo nasai pernesti. Inu aku bota to sturila, toku bo niem to nieh svestust obilnu polonou; aku ne toku bo on pustu nieje is lheno inu otrokam vred okulper- nesti. Te dva slushabnika sta ufela to po- vele radovolnu gor, inu sta hitru fhla k' te grafnie v' to jezho, inu sta jo oboukla v'en nezhimern gvant, sta sakrila nienu oblizhe, deb jo nobeden na posnou, sta je sapovedala, is niema v' tihoti, bres enga upitja ven jeti. Tukei je fhla ta uboga graf- nia, koker enu nadouhnu jagne v' mesnizo, inu ni nienih vust odperla, se is besedezo pertoshiti, ona je nelsla nienu nadouhnu jagenzhe na nienim narozhiu, inu je per- tikala taistiga bres nehanja na nienu serze, inu je imela vezh usmilenje is taistem ko- ker is nieno lastno smertio. Oh ti moi ubogi

ubogi Synzhek! je ona rekla: Oh ti moi paiserzhni Angelzhek! O de bi te mogla jest toku dougu na moim o narozhiu noffiti, koker dougu sem te jest pod mojem serzam nolsila; kir pak ti moreth popred umreti, preden vesh, kai je smert; inu moreth koker douthen terpeti, kader ti nikoli nitse ene kervize dopernetsu.

Is temi inu vezh drugimi besedami je ona sturila tem slushabnikom to serze toku mehku, de sta imela enu pravu usmilenje is temi dvema, inu jema je teshku blu, to povele svoiga gospoda dapouniti. Potem kir so oni v'ta borisht na en perlothen krei perihli, sta rekla ti grafnie, koku je nieni gospod sapovedou, nio savolo tega daperneheniga preshushtva k'smertu perpravil, inu koku jema je ta Hofmaister to povele dapernefti sapovedou. Satu ona nima tega sa hudu gor useti, temuzh se k'eni svelizhani smertu perpravil. Ta grafnia, koker ena temo povelu svoiga gospoda pokorna je pohleunu dol pokleknila, inu se je is zeliga serza k'te napreistojezhi smertu perpraula; med tem sta usela te dva slushabnika tega nadoushniga otrozhizhika, ta potegnili nije noshe ven, inu sta ga otlasdaviti. Ta prestrathena mati pak je ustala od niene molitve gor, inu je padla temo slushabniku narozhie, inu je upila

is

is prebudljivo shtimo: Derzhite nasai, derzhite nasai, o vi lubesnivi ludie, inu vender sanesite te ubogi nadouhni kervi, inu aku vi ja tega ubogiga otroka ozhte umoriti, toku vender mene popred okulpernesite, de jest nabom persilena, dvakrat umreti. Ti slushabniki so uhlithati to nieno proshnio, inu sta rekla, ona ima nienurat do nagiga islezhi, inu k'fklaku istegniti. Ta uboga grafnia se je te besede toku mozhnu ustraihla, de je ona na usseh glideh strepetala, inu de je bel mertva koker shiva bla, inu je rekla sousnimi ozhni: O vi lubesnivi ludie! jest sem szer perpraulena sa umreti, pa verjemite mi, de se nad mojo smertio grobu pregerihite; sakai jest pred Bogam ikashem, de sem jest nadouhna, inu de sem bla od tega hofmaistra kervizhnu sato shena, kir jest nissem otla niegoveh hudobnih ihela dapouniti. Jest vam tudi sagvitham, de aku vi meni sanesete, toku bo Bog vam inu vas hem otrokam povernu; aku me pak bote vi okulpernesli, toku bo moja nadouhna kry zhes vas inu vashe otroke mashvanje upila. Te serza teh slushabnikou so ble ikus te besede toku globoku omezheni, de jema je blu namogozhe, ti grafnie Kei hudiga sturiti; satega volo sta rekla is perjasnimi besedami knie: Gnadluva gospa! ni dva ozhva szer rada niem to shivlenje thenkati, aku bi na bla

nama od tega hofmaistra per smertni fhtra-
fengi sapovedanu, nieh k'smertu perpra-
vit. Vender aku oni ozhio nama oblubit,
nigdar vezh na dan priti, temuzh se v'te
al v'eni drugi pushavi nesnanu gorderfhati,
toku snajo oni v'imen boshnem kekei jeti,
inu na nals v'nieh molitvah spouniti. Ta
grafnia jema je to saterdnu oblubila, inu
se je is zelga serza sa to fkasano milost
sahvalila. Te dva slushabnika sta enimo
pese, kader je is niema tekou, te ozhi inu
ta jesek ven sbodla, inu sta pernesla taiste
nieh gospodu k'svishaniu tega dapernefse-
niga umorjenja, Gala pak ni pogervou
taistu vidit, temuzh je te ozhi koker kur-
barfke sapovedou tem pesam naprei vre-
zhi. Potem je hodila ta uboga od ufseh
ludi sapushena Genovefa v'temo diujemo
borfhtu okuli, inu je iskala en perlofhen
krei, kir bi se ona gorderfhati, inu pred
hudem vremenam obvarvati mogla; ona
pak taisti zeu dan ni nobenga neihla, te-
muzh je bla persilena, pod enem dervef-
sam te jerperge gor useti. Koku tesfku je
pak ona tukei leshala, inu koku mozhnu se
je ona tukei v'te grosovitni pushavi bala,
more ufsak lohku sposnati, kir se ja ufsak
serzhen mosh boji, v'enmo nasnanmo
borfhtu sam leshati.

Ona je ebernila niene sousne ozhi
inu trepetezhe roke pruti nebesam, inu je
taistiga

taistiga na pomuzh klizala, kader nie v' nie-
 ni potrebi perstopiti more. To pervo nozh
 je ona v' veliki britkusti bres ufsega spanja
 daperneisla, inu je iskala ta drugi dan,
 aku lih sabstoin, en perloshen berloh, al
 pak enu votlu dervo, spodei stanvati, ona
 ni pred ta dan zel nezh jedla, al pila,
 inu ta drugi dan je bla ta lakota per nie
 toku velika, de je bla ona persilena, srove
 koreninze teh selh venspuliti, inu jesti, ta
 treki dan je shla ona she del notet v' ta
 borsh, inu je dougu iskala, de je ona en
 kanniten berloh, inu blisu sraven eno
 meihno vodizo dobila. To je ona koker
 en od Boga dani krei gor usela, inu si
 je naprei usela, nienu zhes ostanu shivlenje
 v' temo berlogu szerati. Ona si je naredila
 eno postlo is listia inu vey teh dervefs,
 szer ni nezh imela, sunei teh kore-
 nin, kar je blu k'nienimu shivlenju po-
 treba. Inu kir je ona enu toku sgrivanu
 inu pomanklivu shivlenje pelati mogla, to-
 ku je je mleku presthlu, inu ni mogla nie-
 niga lubesniviga otrozhizhika nezh vezh
 dojiti. To sgrivanu jagenzhe je sadnizh
 ta kry ven shla; inu kir onu ni nezh
 vezh sa shiveti imelu, tukei je sazhelu
 pelhati inu mreti. To shalostlivu jokaine
 tega ubogiga zhervizhka je ti usmileni
 materi toku globoku v' to serze shlu, de
 je ona od shalosti ota umreti, nezh nie

v' nieni oblasti, deb ona mogla niemo k' pomuzhi priti, satu je ona mogla is nieno ta nar vezhi perserzhno shalostio to reuno srotizo jamernu opehhati viditi. Kir she ona ni vezh mogla dalei te nepreterplive britkusti viditi, je ona poloshila to umer-jozhe jagenzhe pod enu dervo, inu je de-lezh prezh shla, de ga ona ni shlishala, she vidla. Tukei je ona is gorvsignenmi roka-mi dol pokleknila, inu je toku perserzhnu na Boga klizala, de jo je on mogu ushli-shati: Moi Bog inu odershenik! je rekla, Moj Bog inu odetshenik! je rekla, al mor-jo to je boshie ozhi bres usmilenja viditi, de ta nadoushna kry savolo pomankaina tega shivlenja opehhati more? Vender pog-lei o milostlu Bog! Oh! vender poglei, koku to ubogu jagenzhe usmilenu pred tvoim-i ozhmi leshti, inu i svojem milostlivem jokainam tebe toku vernu sa to potrebnu shivlenje prossi. Oh! usmili se vender zhes to ubogo srotizo, katerimo je niegov ozha terdoben, inu ta mati namore poma-gati. Jest ja nimam nobenga troshta vezh na semli, koker tega moiga samiga Synka; aku mi ti tega usamesh, toku bom jest ja mogla v'ti pusti puthavi popounima ishhalvati. Satu, sa moiga troshta volo, mi dei raistiga spet, toku ga ozhem jest k'toi boshje slushbi gorsrediti. Kir je ta jokajozha mati to molila, pole, tukei

je peršhla ena kufhuta k'nie, katera se je naredile koker ena krotka fhvina, inu je perjasau okul nie hodila; koker, de bi ota rezhi, de jo je Bog senkei poslou, deb ona tega otrozhizhika gorsredila: Ta fhlostna mati je prezei sposnala to previdenje bothje, je poloshila tega otroka na sesze te sverine, inu ga je toku dougu pustila sefsati, de je on spet mozh dobiu. Skusi to nebesko dobruto je bla ta luba Genovefa toku slu resvefsele-na, de je ona is veliku slatkeishimi sousami temo dobrutliumo Bogu hvalo dala, inu sa to napreipelanje te dobrute ponishnu profsila. Niena molitva je bla ushlishana, inu ta koshuta je peršhla usak dan, toku dougu dokler sta one dva v'pushavi bla, dvakrat, tega otroka dojiti. To je bla ta pomuzh, katero je ta nadoushni otrok sedem zelih leit od usseh Kreatur prejeu. Med tem je mogla niegova gospa mati le od korenin inu selsha fhiveti. Kdor si k'serzu usame, de je Genovefa ena vaibodnia, inu per temo dobrimo fhivlenju tega hofa srejena, to bo lohku sposnou, koku nepo uhliu je nienimo zartanmo fhelodzu ta srova inu nepervolena jed naprei peršhla. Oh! al bi blu ena fhlost sa vidit, de ena gospa od toku usokiga stanu na teh rezheh more nadlugo terpeti, kateri zel ti petlarie nifso bli potreba. Nienu graffivu prebivalsthe se
je

je v'eno diujo pufhavo, nieni lepi zimri v'enu temnu respokaine, niene komerjungfrove v'te neumne sverine, niene lepu di-thezhe jedi v'srove inu diuve selfha, niena rahla poistla v'terdu listje inu mladike, nieni dragi kamenzhki v'britke inu vrozhe souse, inu nieni veseli kratkozhasi v'lauter brirkuft inu shalost prevernilu.

Gvishnu bi bla mogla Genovefa enu shelesnu serze imeti, aku bi nabila ona te svuvaine nadluge obzhutila. Ja, aku bi bla ona popounima v'poterpehlivosti navajena, toku bi bla ona vender mogla veliku vezh zhes nieno nadlugo jokati. Po letu je bla niena nadluga en malu poterpehliuthi, po simi pak, jest navem, koku sta mogla ona inu ta ubogi otrozhizhek ta velike mrafs prenesti, inu sa nieh shivlenje korenin inu selfha dobiti. Aku je ona posimi ota pitj, je mogla ta smersneni led toku dougu v'vustih derihati, de se je spustu. Aku je ona ota korenine kopati, je mogla ta sneh prov debelu prezh sprauti, inu prov teshaunu is enem lessam v'to smersneno semlo kopati, kader se je ota ogreti, je mogla niene mersle roke toku dougu ukupei tlezhi, de so ble enmalu ogrete. Oh Bog! toku so mogle te simske nozhi te sapuheni gospe douge naprei priti? inu koku shalostnu je nie mogla ta nepopisлива nadluga

dapasti, preden se je ona taiste navadla? Vise bolezhine pak, katere je ta uboga grafnia is lastniga stikvanja terpela, so ble pruti taistem meihne, katere je nienu maternu serze sraven te nadluge nieniga otroka obzhutilu, susebnu, tukei kader je ta otrok sazheu pozhasi enmalu rasti, inu sojo lastno nadlugo obzhutiti. O! kolkukrat je ta usmilena mati ta nieni shaz na persi pertisnila, niegove od sresha smersnene glidke ogreti. Inu kader je vidla, koku se je ta zeu shvot od mrasa treslu, toku je nije to toku, globoku k'serzu shlu, de ona od velikiga shalvanja ni vedla jeniati od jokanja. Oh moj lubesnivi otrok! je ona rekla, kolku teshau moreth ti po nadoushni vishi terpeti, inu is tvojo materjo popolnima nesrezhnu shiveti. Inu kdo ozhe legati, aku je mati toku nepotroshtliv jokala, de je tudi ta uboga srotiza is nio jokala, inu kader je mati shalvala, je ta ubogi otrok tudi is nio jokou inu shalvou.

Vender se je ona uselei spet v' Bogu potroshtala, inu je ofrala nieno nadlugo v' niegove svete petere rane, po pretezhenimo zaitu se je navadla te teshave, inu je Boga sahvalila, de jo je on is te navarnosti tega sveta reshlu, inu v' pushavo pelou. Ona je ta vezhi zait v'teh molitvah dapernesla, inu se je zhes dalei vezh

inu vezh v'te andohti inu boshje lubesni vadla.

Enkrat, kir je ona per nienimo berlogu klezhiozh niene ozhi oterpnenu pruti nebesam obernila, je vidla enga Angelza is usokusti k'nie dolleteti, kader je en prou lep Krish v'sojeh obeh rokah nefsu, na katermo je ta krishani Christus is toku bele koker sneh slonokosti narejen biu, de se je lohku vedlu, de taku delu je od angelških rok blu narjenu. Inu ta podoba Christusova je bla toku gibliu narjena inu isdelana, de je ni mogu nobeden bres perserzhniga usmilenja pogledati. Taisti nebeshki Krish je nie podou ta Angelz is perjasnimi besedami k'nie rekozh: Vsemi Genovefa ta sveti Krish, katerga tebi toi odershenik k'tvoimu troшту od nebes dolposhle. V'tem se imash ti isgledvati, nad tem se imash ti shpeglati, inu pred tem imash ti tvojo molitu opraviti. Kader se ti shalostna, toku se potroshtej v'temo Krishu, kader te bo ena nepoterpehliivost obshla, toku se spovni na to poterpehliivost rega, kader na temo Krishu vifsi. Ta Krish bo tebi ena bramba pruti ussem pshizam inu sourashnikam inu en kluzh, kader bo tebi te nebesa odperu.

Potem kir je on to sgovoru, je on pustu ta Krish pred nio stati, inu je sginu
spred

spred nienih ozhi: ta Krish pak se je sam na en altarzhek v' nienimo berlogu postavu, katerga je ta natura sama v'eno skalo naredila. Genovefa je pohlevnu pred temo Krisham dol padla, je ogledvala nieniga krithanga isvelizharja, od glave noter da noh, inu je bla skus taistiga usmileno podobo is toku veliko shalostio raniena, de je ona menila, to serze se je more respokati. She veliku bel pak je bla is lubesnio inu shalostjo raniena, kir je enkrat ta slanokosteni Crucifix sojo desno ramo restegnu, inu nio perjasnu objeu inu na soje persi pertifsnu. Na temo Krishu je imela Genovefa nieni ta nar vezhi trostht, inu pred taistem je ona smirej sedela v' premishlvainu terplenja Christusouga. Taistiga je ona poletu is roshizami, katere v' velkimo traum rasejo, inu is svoimi gmainarskimi roshizami zirala, posimi pak is jeukoumi inu brinoumi vezjami.

Enkrat kir je ona v'spomnenu niene velike nadluge prou shalostna bla, se je usedla pred ta sveti Krish dol, inu je toshila nienimo isvelizharianu nienu snotraine shalvanje: Oh moi krishan Jesus; koga sem jest vender gershila, de ti mene toku teshku objisheh? ali koku sem se jest vender per tebi sadoushila, de se ti mene koker eno preshushtnizo od hithe inu hofa pregnou,

inu

inu v'to puthavo savergu? Na to nienu klagvanje je je ta Crucifix is shivo ihtimo odgovoru: Kaj sem pak jest gershui, de je mene moi ozha toku teshku obiskou? al koku sem jest se per niemo sadouthu, de je on mene koker enga hudobniga greshnika meni usso moja zhast oduseu, inu na Krishh pustu perbiti? Ak se ti nadoushnihi koker jest? ali sem jest vezh gershui koker ti? Toku se tedei is mano potroshtej, inu spomni, de sem jest po nadoushni vihi neperpodo biu vezh terpu, koker ti sdei terpish, inu she sa naprei terpela boh. Skusi to perjasnu shtrafanje Kristusovu je bla Genovefa usoku sasramvana, inu se potem ni vezh poroshila, koker glih je je hudu shlu, temuzh se je toku mozhnu v'te poterpehlivosti vadla de je ona nienu svunainu sromashtvu sa lauter bohje dobrute dershala.

Med tem je srafsu nieni lubesnivi Schmerzenraih, inu se je pozhasu govort navuzhu, inu hoditi, taistiga je ona poduzhila v'ufsi andohti, inu is taistem je ona enkaterie kratek zhafs inu perserzhen trost imela: je tudi Bog niega inu to naturo is eno posebno sastopnostio obdau, de je on pred zhafsam sazheu velik gratvat, inu usse, kar mo je mati rekla, je prezei sapopadou. Je pak blu usmilenu sa videt, de je ta ubogi otrok vezhi tal le nah inu bohshodu,

hodu, sakai te shleht ruteze, v'katere ga je ta mati od otrozhnosti saviala, so ble she stergane, inu ti shrikelzi tega sekna, katere je ta mati od nienga lastniga gvanta odresala, so bli she tudi restergani. Potem je sadenzh toku delezh perihlu, de mati inu otrok sta mogla popolnima naga inu bosa hoditi, inu sta le is maham inu mladikami nienih nagoto mogla pokriti. Zhes to nagoto tega ubogiga otroka se je nash lubesnivi gospod Bog usmilu, satu je on poslou enga vouka kekei, kater je eno ouzhio kolho v'gobzu nelsu, inu je nio pred temo otrokam dol vergu. Ta mati je to spohtvanie is veliko hvalehnostio od Boga gor usela, inu je savila tega lubesniuga Schmerzenraiha noter, toku dobru, kar je nar vezh mogla. So tudi sazhele te diuje sverine od taistiga zhalsa, is niema skriune biti; kir so one usaki dan k'niema priasne, inu temo lubesnivimo otroku en kateri kratek zhals naredle, on je jesdu velikokrat na temo vouku, kader mo je to ouzhio kolho pernelsu, inu je velikokrat is temi saizi inu drugimi sverinzami jedu, katere so okul niega letale. Ti tizhki so mo navadnu na to roko inu glavizo letali, inu so resveselili otroka inu mater is nieh petiam lubesnivem. Kader je ta otrozhizhek ven shu, sa mater selsha iskat, toku so tekle mnokatere sverinze s'nim, inu so mo ka-

kasali is nieh nogami, katere bi bile dobre selha, je tudi ta mati imela veliku velselje is niegovem okulhojeniam, inu se je velikokrat zhudila zhes niegovu sastopnu uprashanje inu odgovare; ona ga je tudi uzhila ta ozhanash inu druge molituze moliti, inu ga je poduzhila, koku se ima on Boga bati, lubiti inu zhastiti. Nekol pak mo ona ni povedala, od kai sa enga stanu je on rojen, deb ona niegoviga Krishna napogmerala, al pak morebiti en lesht v'ta svet oberniti, v'niemo naobudila.

Enkrat, kir je ona perjasnu pogovarianie is nim derthala, toku je ta lubesnivi Schmerzenraih k'nie reku: Mati! kolkokrat vi meni sapouste, jest inam rezhi! Ozh nash, katir si v'nebesih: vender meni poveite, kdo je moi ozha? Lubesnivi otrok! je rekla ta mati, tvoi ozha je Bog, kader gor, kader sonze inu mesz svetita, stanuje. Ta otrok rezhe: Al me tudi posna moi ozha? To je refs, je ta mati odgovarila, de te on posna, inu te ima tudi perserzhnu rad. Koku tedei pride, je ta otrok reku, de on meni nezh dobriga na stri, inu me toku v'potrebi tizhati pusti? Moi lubesnivi Syn! je Genovefa odgovarila, mi dva sua tukei v'reuni dolini, inu morva terpeti, kader bova pak v'nebesa pershla, takrat bova ufse velselle imela. Schmerzenraih je dalei reku: Lubesniva mati! al ima moi gospod ozha

ozha she vezh Synou sraven mene? Ona rezhe: Ja to je reis. On pak je reku: Kei so pa, jest sem menu, de sua sama na sve-tu? Ona je odgovarila: Aku glih ti she niksi nobenkrat is tega borshita pershu, toku vender imash vedet, de je she svunei tega veliku mestou inu de shela, v' katereh usse sorte ludje stanujejo, katerih eni dobru, ti drugi pak hudobnu sture; kateri hudu dela-jo, v' pekou, kir bodo oni vezhnu pezhe-ni. Ta fant je sadenzh reku: Mati! sakai tudi mi dva na greva k'tem drugim lu-dem? Kai tedei delava v'temo borshitu sa-ma? Genovefa je odgovarila: To delava, de mi dva nainimo nebeshkimo ozhetu, telkai bel slushva, inu telkai vishi v'te ne-besfa priti mogla. To inu vezh takiga govor-jenja je pelou ta modri otrok prou veliku-krat, inu je sojo mater usse firbizhnu is-prashou.

V'ta sedmimo leitu nieniga pushaunilha je bla ta svelizhana Genovefa smertnu bou-na, inu ni dergazhi menila, koker de bo ona mogla umreti; sakai ta velika potreba inu to svunainu pomankaine usseh rezhi je nieni shvot toku szeralu, de ona sama sebi ni vezh glih vidla, se je koker ena senza te smerti sdela; jo je ena toku silna mer-selza persadela katere je na to she ta drugo kry v'teh shilah ogrela, de je ona na usseh glideh popolnima bres mozhi polna bolezhin bila.

bila. Inu kir je ta ubogi sapušheni Schmerzenraih vidu sojo ubogo mater pozhalši umirati, tukei se je on zhes nienu napu mertvu truplu vergu, inu je enu toku jamernu shalvanje pelou, de se je ta mati, katera je to uzhakala, is zelga serza zhes nieniga otroka usmilti mogla. Kai bom jest sazheu, o perserzhna mati! je upou ta otrok, inu kam se ozhem podati, aku bote vi meni umerli? Kir sem jest sam v'te pufhavi, inu nobenga zhloveka na temo svetu na posnam. Oh perserzhna mati! profsite vender tega lubesniuga Boga, de vafš bo on dalei shiveti pustu, sakai aku bi vi imeli umreti, toku bom jest mogu od lauter serzhne britkusti prou krulou gratati.

Ta umerjozha Genovefa je otla nieniga ubogiga otroka potroshtati, satu je ona niemo rekla, kar je ona popred ufselei satajila, rekozh: Moi prelubesnivi Syn! nekar se nashalui savolo moje perhodne smerti, inu nikar toku slu na toshi toiga shalostniga sapušheina; sakai ti imash vedet, de sunei te pufhave blisu Triria tvoi gospod ozha stanuje, k'katermo se imash ti po moi smerti podati, inu niemo povedat, de se ti niegou otrok. On te bo lohku posnou, sakai ti se niemo toku podoben, de te bodo ufši ljudje sa niegoviga Syna sposnali. Potem mo je popolnima povedala,

koku

koku je ona v' to pushavo perihla, inu kai sa eno hudobno kervizo je je ta hudobni Gala naredu. Vender jo je profsou, de on nozhe niene nadoushnosti mashvati, temuzh niemo sa boshjo volo odpustiti. V' tem kir je ta uboga bouna kmalu to smert dazhakala, pole, tukei sta perihla dva svetiozha Angelza v'ta berloh, katereh eden je k'poistle Genovefe stopu, inu knie is to roko dotikniozh, rezhe: ti imash shiveti Genovefa! inu ne sdei umreti, sakai toku je vola tega nar usokeishiga Boga. Na katere besede so ti Angelzi prezei sginli, inu sta to grafnio popolnima sravo popustla.

Koku je blu grafu Sigifridu po svoi
Genovefi shou.

Potem kir smo she mi dougu per nashi Genovefi v' to pushavi gorderihali, toku se ozhmo mi spet enkrat k' hofu podati, inu viditi, kai je med tem nash grof Sigifridus delou. Kir je ta is te dougu terpiozhe raihe od Shtratsburga spet k' hofu perihu, mo je povedou niegou hofmaister, koku de je on to preshushtnizo is tem pankertam vred naskrivnim v' enmo borshu pustu okulpernesti. Katerga je biu ta grof kentent,

tent, inu je to previdnost svoiga hofmaistra hvalu. Komei sta dva dni pretekla, tu-kei je sazhela ta vest tega grofa teshati, inu ta spomin te grafnie thalvati. On je mislu per sebi, morebiti se je kerviza sgodila, inu de se je on slu pregreshu, kir on ni niene rezhi po sodni vishi pustu poiskati.

Perhodno nozh je imu on ene teshke saine, katere so niemo niegovo britkust slu pogmirale, kir je on v'spanju vidu, koku je niemo en lintvern niegovo lubes-nivo gospo prez h odtergou, inu nobenga ni blo, kader be biu nie v' te potrebi po-muzh ikasou. Te saine je on ta drugi dan sjutrei temo Galu povedou, kader jeh je taistimo po svoi savitnosti golflivu isloshu rekozh: Ta lintvern pomeni tega Kuharja, katermo je blu ime Dragons, on je tudi temo grofu reku, de on nima sanaprei na take klopovushne saine nobene vere pos-tauti, temuzh terdnu meniti, de ta grafnia is Kuhariam vred je she eno huishi smert sasluhila. Inu deb ta grof na svoje thalostne misli posabu, je Gala usse sorte kratkozhasse naredu, koker jaganje, dirjanie, gostarije, jigrashe, obiskanje dobrih perjatlou, inu kar je vedu, de tega grofa more resvese-liti. Te rezhi so szer te svunaine pozhutke resveselile, one pak nisou mogle teh ran tega britkustniga serza sazeliti, katere bo-do zhes dalei vezh inu neosdraulive.

En

En dan pride ta grof v' ta zimer svoje gospe, inu je med drugimi pissemi taistu pisemu, najdu, katerga je ona v' jezhi preden je bla ona venpelana, pisala. Ta grof je brau to pisemu is ta nar vezhi ahtengo, inu je sposnou tukei noter popolnima nadouhnost svoje lubesnive Genovefe. Po sbranimu temo pisemu je biu on k' takimo usmilenju pruti te grafnie obuden, de je on sazheu britku jokati, inu je otu od perserzhniga usmilenja bolan ratati. On je tudi nato biu na tega Gala jesen, de aku bi biu on prizhiozh, toku bi ga biu on na mestu prebodu. On ga je preklinou koker enga golfliuga isdajauza inu bresbohniga marternika, on ga je sakleu, inu kmo je volhu ta peklenki bresen.

Ta saviti Gala je ene dni pobegnu, inu ga ni blu toku dougu, de je on zhutu, de je ta jesa tega grofa preshla. Potem je on temo grofu toku vidliu vedu pergovarjati, inu to pisemu te grafnie toku lehnivu prebrazhati; de je ta grof vezh niegovem besse-dam, koker temo pisemu verjeu; med drugem je reku ta grof: Genovefa skathe v' temo pisemu, de je ona nadouhna; inu de ni nikol takshenga diania dapernefsla. Al pazh enu lepu sagovarianje! aku je to leganje sadosti, toku so ussi tatie inu prelepniki tega sakona nadouhni, Is temi

inu vezh drugimi besedami je on tega grofa potolashu, inu je spet sam sebe k'teni popreishnem gnadam perpravu. Ampak ta snotrainsi pozhitek tega grofa ni dougu terpu, temuzh ta vestna tesnoba je kmalu spet perihla, ja ta douhna vest je smiram bel glodala. Sakai ta je zhutu, koker deb mo smiram eden v'te ushesa govoru: Ti se pustu Genovefo okulpernesti, ti se pustu tega nadouhnaiga otroka umoriti, ti se tega Kuharja pustu k'smerti perpravil. Inu to glodanje te vesti mo je blu toku britku, de on v' nobeni rezhi ni pozhitka naidu, temuzh smiram, koker eden, katir ozhe szagati, je okulhodu, on je velikokrat is klaginzhimi besedami klizou: Oh Genovefa! kdo se ti? kam se ti preshla, moi pre-lubesnivi shaz! Oh ti se po nadouhnu od to shivlenje pershla, inu tvoje nadoushne smerti sem jest urshah. Ta saviti Gala je samerkou, de je ta rezh zhes dalei huishi bila, satu se je on per zaitu od hofa spravu, ja zel ven is deshele, deb ga ta grof namogu dobiti.

Po ussem tem se je she ena strahna pergodba sgodila. Kir je ta grof enkrat v' svoi Kamre leshou, je on shlishou oponozhi engu duha is mozhnem udarjanjam te dure odpreti, inu prezei noter v' eno kamro spoderkniozh jeti, inu aku lih ta grof ni nezhi vidu,

vidu, toku ga je vender ena taka britkust pothoknila, de se je on na ufsemo fhvotu trefsu, on se je szer pod kouter skru, toku dobru kar je mogu, ta duh pak je perfhu k' niemo v' poistlo, se je is niegovem merslem fhvotam nain vlegu, ja on ga jeis niegovem smersnenim narozhiam toku terdu objeu, deb ga biu on kmalu utlazhu. Ta smertnu britkustni grof je is strashno fhtimo klizou svoje slushabnike, kateri so mo hitru k' pomozhi perfhli, inu so tega duha skus nienih prizhnost pregnali. Potem pak kir so ti slushabniki prezh odihli, inu ta grof je she pouhen britkusti v' poistle lefhou, je ta duh udrugezh perfhu, je odperu te Kammerne dur, inu je hodu v'temo zimru gor pa dol, inu je na rokah inu na nogah douge Ketne sa sabo ulazhu. Ta grof je vidu tega duha, koker glih je bla temna nozh, de je on popolnima bled inu iszeraa ven vidu, inu sadenzh na eneh dreh tikustojezh, je niemo mignu. Temo ubogimo grofu je blu toku teshku, de mo je ta mersli pot venfhu, inu od britkusti ni vedu, kai ima on sturit ali pustiti. Ta duh mo je drugezh mignu, inu kir ta grof ni kmalu perfhu, mo je on is enem perstam poshugou. Toku je mogu ta grof od britkusti gor ustati, inu is nejovernostjo k'temo duhu jeti. Ta duh je fhu naprei,

je mignu de on more sa nim jeti, inu je pelou tega grofa v'en globok odlozhen krei, tukei je on is perstam na semlo pokasou, inu je sginu brels belsede pred njegoveh ozhi. Ta grof je drugezh soje slushabnike poklizou, de oni imajo niega ven useti, kateri so ga is sazhudenjam v'temo ne vesselimo kraju nehli, inu is mujo spet ven perprauli. On jem je pravu od tega oblizhia inu strahu, inu jem je sapovedou, de imajo ta drugi dan sjutrei na taistem kraju kopati. Oni so komei en zhevel globoku noter kopali, toku so nehli enu zelu mertvu truplu, kader je na rokah inu na nogah douge ketne imelu, inu so sposnali, de je ta Kuhar, katerga je ta Gala is strupam saudau. Ta grof je pustu te kosti prez h useti, inu na ta thegnani britof pokopati, inu sa to ubogo duho mathe brati.

Potem se je ta duh sgubu, inu ta grof je imu pozhitek. To je biu tedei en meihen zahen te nadoushnosti tega Kuharja, inu pogmiranje te vestne britkusti v'temo serzu tega grofa. Ta nar ozhitnihi svilhanje pak med usmi je blu to, jaterga ozhmo mi tukei povedati. Taista zopernza, katera je v Shtralsburge tega grofa skus niene hudizhove poshasti ozhitnu golfala, je bla zhes nekatere lejta noter potegnena, inu po sodni vishi koker ena zopernza k'ogniu obso-

d

jena.

jena. Inu potem kir je taista ven pelana bla, inu sdei v' nieni zopernski guti perpraulena bla, je prošila te rihtarje, deb je oni otli perpustiti, she pred nienim konzam eno samo besedo govarite. Po prejetimo perpušheinu je ona toku rekla: Aku lih sem jest tukei ufse moje shive dni veliku teshkeh grekou dapernešla, toku me vender nobeden nezh bel na griva, koker de sem jest enkrat tega grofa Sigifrida ostudnu golfala, inu negovo gospo Genovefo koker eno prešhulhtnizo per niemo noter dala. Katera satega volo is nienim brumnim Kuharjam po nadoušhni višhi k'smerti perpraulena bla, inu koker ena prešhulhtniza is nienim otrokam je umreti mogla.

To me je da sdei she taušhenkrat grivalu, inu mi je shou noter da smerti. Jest pak nasai usamem moje besede, inu sponam, de je ta grafnia is otrokam vred nadoušhna. Jest tudi prošsem, deb se temo grofu povedalu, inu niemo sa vedet sturlu, de sem jest to is napraulenja tega Gala sturila.

Potem kir je to temo grofu v' ufsi hitrosti povedanu blu, tukei se ni dergazhi škasou, koker deb on od šhalosti otu szagat: Sdei je on šhalostnu sponou, koku mo je ta prekleti Gala sazoprou, inu negovo

govo ubogo gospo is niegovem samem otrokam vred po nadošhnu v'to smert perpravu. Katere spomnenje ga je toku bolelu, de je on skorei od velike perserzhne shalosti od pameti peršhu. Tukei se od niegoveh vust ni drusga shlišhalu, koker: Oh! oh! Genovefa, oh! oh! moi prelubesnivi shaz! sdei jest sposnám, de sem jest rebi kervizo sturu, inu tebe is mojemi prelubesnivem otrokam vred pustu k'smertu perpraviti. Oh Bog! kai sem jest sturu! Oh Bog! koku morem jest odgovariti? Jest te per Bogu sarotim, de ti mene nabošh pred tem sodnim stolam bošhjem satošhila, temuzh meni mojo veliko hudobio is miloserzhnostio odpustila. Ti pak, o ti golflivi Gala, si všega tega uršhah? ti se en neusmileni ubijauz moje prelubesnive gospe inu moiga perserzhnu lubesniviga Syna! koku se ozhem tedei jest nad tabo sadosti smahvati, inu kai sa eno smert ozhem jest tebi sturiti? Te inu vezh drugih jesnih inu neusmilnih besedi je takrat ta grof venporinu, deb on niegoumo shalvanju inu serdu enmalu lufta dati mogu

Ampak ta Gala je biu she dve lejtu od hofa prezh, inu ta grof ni vedu, koku bi on mogu to savito lešizo spet ujeti. On mo je na videsh enu prou perjasnu pišsmu pišsou, v'katermo se je on toku sazhudu,

sakai je on ta hof sapustu, kir mo je on vender ufselej lubesen-inu zhast fkasou. Gala je isgovoru niegovo neuprizhnost savolo teh negenliveh opravilou, katere so se niemo pergodile. Ta grof mo je mnokaterkrat perjasnu pilsou, je odpustu ufso svojo nevolu, inu je dau sposnati, koku slu on niegoviga perjasniga okulhojenja sheli.

To pisanje teh pissem inu odgovarivanja je en meihen zhafs terpelu, skus kateru je Gala menu, de ta grof je niemo spet isgnadami nagnien. Sadenzh je napravu ta grof k'temo perhodnimo sverimo dnevu teh treh kralou enu gosposku jaganje inu gostvaine, h' katerimo je on vse inu usakiga svoiga perjatla povabu. Pod tem videsham je on tudi Gala povabu, profsiozh, na ta napovedani dan priti. Ta drugikrat savita letsiza ni bila sadosti ushait, temuzh je radovolnu tekla v'ro perprauleno mretho. Ta grof je prou perjasnu reku Bog te primi, inu se je prou usoku isveselu niegoviga perhajanja. One dva sta ene dni prov perjasnu okulhojenje pelala, inu sta zhakala teh ukupei povablenih gosti.

Koku je Genovefa spet najdena bla,
per temo grofu shivela, inu umerla.

Sedem zelih lejt je blu she preteklu, kar se je ta isvelizhana Genovefa v're puřhavi gor derřhala, inu od vřseh sa mertvo derřhana bla. Ti sveti terje krali, inu to napovedanu grařlivu gostvaine se je perbliřhalu, deb tedei ti perhodni gostvauze mogli telkai bolřhi traktirani biti, je otu ta grof tudi to miso is diujo svinřko prato ozirati, sa tega volo je jesdu k'jaganju ven, je tudi sraven sojeh sluhabnikou tega Gala is sabo useu, je dirjou v'temo borřhtu semterke, inu se je uřsak pořřisou engu diujega preřhizha gorsegnati. Ta Grof je vidu eno salo kořhuto, on je sa taisto skus germoje inu ternje dirjou, inu je to sverino toku dougu podiu, de je sadenzh k'temo snanimo berlogu Genovefe nienu perbiřhalřhe uřsela. Ta Grof je perřhu k'temo berlogu, je pogledou v'taistiga, inu je obzhutu, de je sraven te sverine ena naga řhenřka stala. On se je is zelga serza ustrařhu, inu je menu, de je en duh, se je posnamnvou is tem svetem Kriřham, inu je reku pouhen britkustř: Aku si ti od Boga, toku pridi ven k'meni, inu mi povei, kdu se ti. Genovefa, katera je tega
grofa

grofa prezei sposnala od niega pak ni bila sposnana, je rekla k'odgovaru: Jest sem od Boga, ampak uboga greihenza, inu naga thenka, aku oni ozhio, de jest k'niem ven pridem, toku nei mi en gvant noter verthejo, de jest mojo nagoto pokrijem. Ta grof je nie vergu svojo sgornio sukno noter, tukei noter se je ona savila, kar se je mogla, je ihla k'niemo pred ta berloh inu is nio vred ta neustrahena sverina; Schmerzenraih pak takrat ni biu prizhiozh, temuzh je biu ven ihu, korenin inu selha iskat. Ta grof se je sazhu-du inu umilu zhes nieni usmileni qbrafs inu szerani ihvor, inu je prashou: Kdo bi vender ona bila? Ona je rekla: moi gospod! jest sem ena uboga thena, is Prabanta rojena, inu is potrebe sem sbeihala, kir so mene is mojem otrokam vred otkulpernesti. Ta grof je reku: Koku se je tedei to godilu, inu koku dougu je, kar se je to sgodilu? Ona je rekla: Jest sem bla is enem guishnem gospodam omotthena, taisti me je v'enu obdoushenje postavou, koker de bi bla jest niemo nasvesta, inu je sapovedou svoimo hofmaistru, de me ima on is tem otrokam, katerga sem jest od moiga sakonskiga gospoda spozhela, pustiti okulpernesti; ti slushabniki pak so meni is usmiljenja to ihivljenje thenkali, inu jest sem niemo oblubila, de

jest

jest nabom nezh vezh pred moiga gospoda perihla, temuzh ozhem v'temo borihthu Bogu sluhiti, inu to je she sedem lejt.

Zhes tu govorjenje je inu ta grof taufhent missu inu je sazheu doufhiti, aku ni ta niegova Genovefa; on jo je oterpenen v'oblizhje pogledou, ampak jo ni mogu savolo velike kumernosti sposnati, satu je on dalei knie reku: Moja lubesniva perjateljza! nei mi vender poudo, koku niem inu nieh sakonskimo gospodu ime? Ona je sdihoz rekla: Oh! moimu sakonskimo gospodu je blu ime Sigifridus, jest sromahka pak se imenujem Genovefa. Te meihne besede so tega grofa toku ostrafhle, koker de bi ga bla strela sadela, satu je on is koina naglu natla padu, inu je leihou na svoimo oblizhju na semle, koker deb on bres vsiega pozhutka biu, knialu na tu je on svojo glavo gorsrounou, inu je reku na koleneh sedeozh: Genovefa! Oh Genovefa! Al so oni? Ona je rekla: Lubesnivi gospod Sigifridus! jest nasrezhna Genovefa. Tukei ni blu mogozhe temo grofu, od perserzhne shalost, teh sousa nasai derihati, she od shalosti ene besede isrezhi. Po velikem britkim jokainu, pak je on klezhiozh reku: Oh moja perserzhnu lubesniva Genovefa! koku jest nieh v'temo stanu najdem? Oh de se Bog v'nebeseh usmili, de jest nieh morem v'taki potrebi
vidki;

viditi: O mene prebošhniga hudodelnika! jest nišsem vreden, de mene ta semla nošsi, ja jest nišsem vreden, deb se semla pod manoi odperla, inu mene v'ta peklenški bresen pošherla; sakai jest sem više urihah nieh nesrezhe, inu taisti hudobni sakonški mošh, kader sem jest nadoušhno Genovefa savolo foush obdoušhenja sapovedou okulpernesti. Ogorie moji ubogi dušhi! koku se jest ozhem per Bogu spokoriti, inu niem to sramoto inu šhpot, katerga so oni mogli preterpeti, spet poverniti! Odpustiti meni, o lubesniva Genovefa! Oh! odpustite meni sa tega krišhanga Jesusa volo, kader je na temo snaminu svetiga Krišha svojem sourašhnikam odpustu.

K'pokori sem jest perpraulen, niem taušhenkrat vezh lubesni inu zhasti ikasati, koker sem jest niem šhalosti inu nesrezhe sturu. Jest na ustanem pred od nieh noh, de bom jest od nieh, lubesniva gospa, gnado sadobu, inu nabom pred potrošhtan, de bodo oni mene is eno perjasno bešsedezo potrošhtali. Ta brunna grafna je bla ikus te souse inu prebudlive bešsede Sigifridove toku omezhenja, de ona od šhalosti inu obilniga jokaina ni mogla beršh odgovariti, de je ona sadenzh po mogozhnosti te souse nasaiderišhajozh, is napu prelomnenimi bešsedami rešla: Nikar se nashaluite, moi gešpod Sigifridus! nikar

se slu nashaluite. Sei se ni is nieh doush-
nosti, ampak po povelu Bothiemo sgo-
dilu, de sem jest v'to pushavo perihla,
jest niem is serza odpustim, inu sem
niem the od sazhetka odpustila. Ta usmi-
leni Bog nei nama obema vse nai grehe
odpusti, inu svoje bothje gnadi vredne sturi.

Potem je ona temo grofu to roko po-
dala, inu ga je gori od tla usdignila. Tu-
kei je tedei stau ta grof, je premishlivou
to usmilenu inu szeranu oblizhje, inu je
menu, de niegovu shalostnu serze se
more od britkust respozhti, kir je on
taistu perjasnu oblizhje, kateru se je pred
nekatermi zaiti tem Angelzam glihalu,
sdei toku slu spazhenu vidu, on je obzhu-
ru taku sposhtvaine pruti Genovefi, koker
deb on pred eno veliko nebeshko svetnizo
stau, inu aku lih mo je ona uslo perjas-
nost skasala, toku je on vender komei od
sposhtvaina smu is nio govoriti. Po enem
globokem sdihvainu je reku on knie: Kam
je tedei ta ubogi otrok perihou, katerga
so oni v' jezhi porodili, al ni vezh per-
shivleijnju? Ona je rekla: De on she shivi,
je sarefs en velk zhudefh od Boga, szer
bi ga jest na bla mogla gorsrediti, kir je
meni kmal od sazhetka is velikiga poman-
kaina to mleku preshlu: ta dobrotlivi Bog
pak je meni to sverino poslou, katero je ta
otrok

otrok usak dan dvakrat sešsou, inu na to viiho je taisti niegovu šhivlenje obderthou.

V'tem kir je ona to govarila, je perthu ta lubesnivi Schmerz-nraih v'niegovi ouzhie kolhi savit bošs senkei, inu je imu svoje obe rozhize pouhna diujeh korenin: kir je pak on tega grofa per svoi materi vidu se je ustrathou, inu je klizou: Mati! kai je to sa en diuje Mosh, kader per vafš stoji? jest se ga bojim. Ta mati je rekla: Nikar se na boi, moi lubesnivi Syn! le serzhnu sem pridi, ta mosh ti nabo nezh sturou. Ta zhafš je reku ta grof k'te graf-nie: Al je to nash lubesnivi Syn? Ona je rekla: Oh de se Bogu usmili! to je ta ubogi otrok. Al bi se na blu moglu temo grofu od šhalosti to serze respozhti, kir je on vidu svoiga edinu rojenga grafiu-ga Synu v'taki nadluzi senkei priti? Šhalost inu vefšelle je blu per niemo toku veliku, de on sam ni vedu, kateru ima vezhi, saslutheine. Kir je ta otrok senkei perthou; je rekla ta mati k'niemo: Pog-lei! to je toi gospod ozha, peidi, kekei ino mo roko kuhni. Kir je ta otrok to sturu, ga je useu ta grof na svoje naro-zhie, ga je pertifkou na soje salublenu serze, ga je kešhvou popolnima slatku bres dehaina, inu ni mogou od šhalosti inu vefšela nezh drusga rezhi, koker: Oh moi perserzhnu

perserzhnu lubesnivi Syn! Oh moi serzhnu slat otrok!

Inu poteni kir se je ta grof v'objemainu tega otroka she en zhals nafsitu, je on v'svoi jagerki rofhizhek mozhnu trobu, inu je poklizou svoje jagerike fante ukupei.

Taisti so hitru perfhli, inu so se ufso-ku sazhudili, kir so oni to diujo gospo per svoimu gospodu vidli, inu tega otroka na svoimu narozhiu sagledali. Ta grof je reku: Kai se vam sdi od te shene, al jo vi posnate? Kir so pak v'isi po enmo pogledanju diali, de ne, je on dalei reku:

Al vi tedei moje Genovefe nezh vezh na posnate? Na take besede je tem slushabnikam enu taku sazhudenje perhajalu, de nisso vedli, kai bi oni imeli rezhi, al misliti; so fhli eden sa tem drugem kekei, je je ufsak reku srezho dobro, inu so se is zelga serza resveselili, de taista she shivi, po kateri je she zeu hof sedem lejt dougu sdihvou. Dva od nieh sta hitru damu jesdla, inu sta pernesla enu sedilu, deb oni to ismedlivo grafnio nefsli, inu gvant, nio is taistem zhatistlivo pokriti.

Med ufsmi slushabniki, kateri so k'temo grofu perfhli, je biu Gala ta sadni, sakai

sakai se mo je sdelu, de ni nezh dobriga sain perihlu, satu je poslou ta grof dva na pruti is tem povelam, on ima priti hitru, sakai on je eno posebno zhudno sverino ujeu. Kir je on tedei kekei perihou, je reku ta grof k'niemo: Gala! posnath ti to theno? Jest je na posnam. Ta grof je reku: Ti bresboihni hudodelnik! kader je pod tem Sonzam, al tedei ti Genovefe nezh vezh naposnath, katero se ti foush per meni satoihu, po nadoushnu k'smerti obsodou? O ti ludimorski hudodelnik! koku te morem jest sadosti shtrafati, de se ti mene v'tako perserzhno shalost, inu mojo grafnio is mojem lubesnivem Synkam vred v'to svunaino nadlogo perpravou? Aku bi jest tebi she vse smithlene martre naredu, toku te vender jest nomorem sadosti martrati, ja aku bi te jest she taushent smerti naredou, toku se ti vender vezh sadoushou. Ta Gala je med tem na semli leihou, inu je is jokujozhmi ozhmi sa milost profsu. Ta jesni grof pak je sapovedou, de se ima on terdu svesati, inu koker ta nar vezhi hudodelnik ujeti pelati.

Potem je profsu ta grof, deb se Genovefa pustila dapasti, is nim damu jet: ona pak je popred v'nieni berloh shla, inu ulsi prizhiozhi so pred tem od nebes pernes-

pernesenim Krucifixam dol padli, je sahvalila Boga sa usse na tem kraju prejete dobrute, inu sadenzh je usela od nienga lubesniviga Krisha is velikem perserzhnim kushvainam eno perjasno slavo. Potem jo je useu ta grof per roki, en drugi shlahten je nelsu tega mladiga Syna sa niemi, inu so toku pozhalsu inu slohnu shli, de niem je ta kozhija naprut pershla. Ti lubesnivi tizhki so letali nad nimi, inu so dali is tem trefetainam teh repetniz sadosti sastopiti, koku naradi so oni Genovefo is nienim mladim grofani vred od sebe pustli. Ta koshuta pak je shla sa to grafnio koker euu pohleunnu jagne, inu ni ota dve stopini od nie jeti. En zait pota so shli oni naprej tukei jem je kozhija napruti pershla, inu veliku vseh taisteh, kateri so per gradu stanvali, inu ufsak je otu per temu vesseilu sraven biti, inu to grafnio danu spermiti.

Inu kir so oni blisu tega grada pershli, sta tega grofa dva ribzha srezhala, katera sta niemo eno ribo od nasnane velikosti ponudla, v' kateri, kir so jo gordiali, so en slat perstan naidli, katir je biu ravnu ta sakonki perstan te Genovefe, katera je ona, kader je bla ona od teh sluthabnikou k'smertu pelana, is nevole v'to vodo vergla. Ta novi zhudesh je su-

pet

pet enu novu sazhudenje per v'seh prizhio-
zheh naredu, posebnu pak v'te umnosti
tega grofa, kader ni mogu sadosti Boga
sahvaliti, de je on ikus ta zhudesh ta sa-
kon nienih obeh poterdu, inu taku rekozh
ponovou.

Genovefa je supet perfhla v'nieni
grad is velikem vefselam.

Sveta Genovefa je komei v'grad perfhla,
toku je biu she ta veliki zhudesh resgla-
fen, inu usak je otu to prezhudno svet-
nizo vidit, poisebnu pak so ti perjatli inu
povableni gostvauzi v'vezhimo ihtivilu vef-
seli perfhli, kir se je moglu savupati, kir
so jo niene tete le taku od smerti gor us-
taneno naidle, inu tozhudno visho, ikus ka-
tero je Bog nieno nadoufhnost resodeu,
sashliifhale.

En zeu teden je biu v'temo vefselu
dapernefhen, inu ni blu nezh, kateru bi
moglu taistu reskonzhati, koker sam ta os-
labien shelodez Genovefe, kir on ni mo-
gu, ne melfa, she ribe, ne vina inu vola
ulhiti, al pak prenesti, satu so oni mogli
nie

nie lauter selſha inu korenin perprauti, katere so ble vender bel slane inu sabelene koker v'te puſhavi. Med tem veſſelam je en dan ta grof ſapovedou tega Gala venpelati, inu uſſem perjatiam naprei poſtauti.

Kir se je to ſgodilu, je reku ta grof: Pogleite, moi lubesnivi perjatli! to je taisti ſzagani hudodelnik, kader je tolku hudobije ſturou, de jeſt od groſe namorem uſſega povedati: On je otu mojo lubesnivo goſpo ſaſramvati, je taisto koker eno preſhuſhtnizo bres moje vednosti v'to jezho vergu, je nie vodo inu kreh zeu zait jeſti dajau, v'te otrozhie poistle bres uſſe pomuzhi puſtou, tega ubogiga lubesniviga otroka ni otu puſtiti kerſtit, nio per meni vezhkrat fouſhlivu ſatolhu, tega brumniga Dragonesa is giſtam okulperneſſu, mojo lubesnivo is otrokam vred ſapovedou okulperneſti, mene nienimu uſſoku pervoſhlivimo ukupprebivainu odropou, naſho graſtivo hiſho tem pelhelenim erbizham oduseu, inu ſadenzh naſho zelo perjasnost k'ihpotu ſturou. Sdei ſodite, kai je ſa eno ſhtrafengo en tak neusmileni hudodelnik ſaſluſhou. Potem je ta zela perjasnost zhes tega hudobniga iſdajauza maſhvaine upila, inu ſo ga obſodili k'ta nar nausmilenihi ſmert. Ta bresboſhni hudodelnik se je vergu k'nogam Genovefe, je ſa Kristuso-

vo volo profsu, deb mo ona odpustila, inu sa niega gnado perderihala. Ta usmilena gospa je bla zhes to ponishnost omezhená, inu je profsila svoiga gospoda, koker tudi te ukup povablene gostvauze bres nehaina, deb oni temo ubogimo ponishnimo gresniku sa nieno volo gnado skasali, inu to shivljenje shenkali. Na to je ta grof reku: Prelubesniva gospa! nieh zhednost szer vezh od mene pogerie, jest bi otu niem rad to pogervano gnado pomilvati, deb ta veiseli zait is nobeno thalostio nabiu omadeshvan, kir pak ta rezh ne le samu mene, temuzh tudi zelo graflivo perjasnost sadene, toku jest morem taistem to dapounenje te sodbe zhes dati. Ti periatli pak nisó oti v' nobeno gnado pervoliti, deb na moglu v' perhodne zaite rezhenu biti. De je biu Gala nadoushen, satu mo nisó mogli tega shivljenja useti.

Satu so ga oni obsodili, deb on imu v' prizho usseh nieh is shirmi volmi istergan biti. Tukei so na utsako roko inu nogo tega gresnika en shirk pervesali, inu taisti striki so bli na shir vole perkleneni, kateri so na shir taile tega sveta gnani bli, tega hudobniga Gala v' kratkem zhaisu na shir taile stergali.

Kmatu potem so bli tudi usi taisti, kateri so is galam derihali, inu k' temo obsojenju te grafnie pomagali, od rabelna
is

ismez h am k'smerti perprauleni, inu nieh otrozi is tega kneštva {pregnani Taisti, kateri so ti grafni svesti ostali, al so nie eno sluhbo {kafali, so bli obilnu polonani, med katermi je taista dekelza bla, katera je te grafnie v'te jezhi peru inu tinto pernešla, koker tudi eden teh sluhabnikov, katir je nie to šhivlenje šhenkou; kir pak je ta drugi šhe umerou, toku so niegovi otrozi taistiga dobrute ušhivali.

Potem je shivela sveta Genovefa is nienim gospodam v' nar vezhi svetusti, inu ta dobri grof ni vedu, koku bi on nie sadosti sluhu inu postregu; on jo je lubu koker svojo isvoleno gospo, on jo je zhastiu koker eno posebno svetnizo, on nye je sluhu koker eni presvetli firštini. Pa vender ni mogla ta sveta gospa dovolena biti od ušseh teh sluhb, kir nieni pozhutki nišso bli po temo graiskimo šhivleinu, temuzh po teh nebeseh srounani. Nieni shelodez se tudi ni mogu vezh navadit, mešsa ali rib jesti, satu se je ona mogla is salato inu strozhjam sadovoliti pustiti.

Ona je bla toku slū szerana, de ni mogla vezh k' nieni ta pervi mozhi priti, satu tudi ni mogla del, koker en firtelz elita per nienimugospodu šhiveti. En dan, kir je bla ona v' molitvi sapopadena, se
 e
 nje

nje perkasala ena mnohiza veliku svetih
 gospodizhen, med kateri je mati bohia
 veliku, zhatitliushi senkei fhla, ena usaka
 is taistih svetniz jenje pernesla eno nebesh-
 ko rohzho, mati bohia pak je derfhala
 v'te roki eno is dragimi kamenzhki shtika-
 no krono, rekozh: Lubesniva hzhi! pog-
 lei to krono, katero se ti skus taisto ter-
 novo krono sadobila, katero se ti v'te pu-
 fhavi nohsila. Preimi jo od mojih rok,
 sakai sdei je ta zait, de se bo per tebi
 ta vezhnost toiga velsela sazhela. Is temi
 besedami je je ona to krono na glavo
 postaula, inu je supet fhla is nienim to-
 varshvam pruti nebesam. Zhes to perka-
 sanie se je Genovefa slu isveselila, poseb-
 nu kir je bla sagvishana, de bo niena nad-
 luga kmalu en konz usela; ona pak nieni-
 mo gospodu ni nezh od tega povedala,
 deb se on pred zaitam na fhaltvou, kar
 pak je ona satajiti menila, to je samu od
 sebe na dan perfhlu: inu kmalu potem jo
 je ena merselza persadela, inu se je mogla,
 koker dougu se je ona tudi branila, sa-
 denzh v'poistlo vlezhi.

Ta brumni grof Sigifridus je biu zhes
 to slu fhlosten, inu je pustu ufse mitelne,
 kateri so le mogli pomagati, persadjati,
 vender ufsi nisso mogli nezh oprauti, kir
 je nieni fhvah fhelodez ufse, kar je ona
 noter

noter ufela, berſh is sebe vergou. Inu kir je ta dobri grof is svojem lubesnivem Synzhekam vidu, de je ta bolesen zhes dalei bel gor jemale, toku sta sazhela te dva salublena inu ſhalostna serza enu taku usmilenu ſhalvaine, de je blu uſe, kar je v'gradu blu, is nima vred klagvati persilenu blu. Oh mene ubogiga ſhalostniga moſha! je ta grof reku, al sem jest tedei toku slu nasrezhen, de morem jest zelu moje ſhivleine v'klagvainu daperneſti? Al sem jest tedei toku slu per Bogu sadouſhou, de on meni uſe, kar mene reſveſeliti more, prez h usame? Jest sem mojo prelubesnivo goſpo komei dva meſza imou, inu pole, toku mi jo on ſpet prez h usame:

Jest sem se komei sazheu veſseliti, inu pole, toku me je on ſpet v'to nar vezhi klagvaine perpravou: bi blu ja bulſhi, deb jo jest na biu nikol naidu, koker de jo jest morem ſpet toku hitru ſgubiti; jest bi se tedei ja vezh nabiu mogu zhes nie-no ſmert ſhalvati, keb jest nabiu od taiste vezh vedu. Oh moja perſerzhnu lubesniva goſpa! je on reku k'nie: se ozhte tedei toku hitru od mene lozhiti, inu ſpet mene is zelga serza obſhalvat? Oh? imeite vender usmileine is mojo neisrezhenno perſerzhno ſhalostio, inu proſſite tega lubesniviga Boga, de bo on nich ſhe en zhaſ

per meni šhiveti pustou. Genovefa pak je rekla k'niemo: Moi prelubesnivi šhaz! nei nikar toku slu nathalujejo savolo moje smerti, kir oni drusga naopravio, koker de oni mene is niemi obšhalio. Oni ja vidio, de namore dergazh biti, satu se radovolnu podeile v'volo bošhio. Kar mene v'moi smerti nar vezh thali, je to, de jest morem nieh inu moiga perserzhnu lubesniviga Schmerzenraiha v'taki grimnosti viditi: keb vi dva oba potrošhtana bla, toku bi jest ota is veshelam umreti, inu moje reunu šhivleine is enim bolšhim preminiti: satu pa nieh super prošsem, prelubesnivi šhaz inu lubesnivi Syn, bodita v'Bogu potrošhtvana, inu mislita, de jest k'Bogu grem, kir ozhem jest vaji prošh-niza biti. Kir je tedei bolesen gor jemala, se je ona pustila per zaitu is temi svetmi sakramenti previditi, inu je niemi zait v'lauter andohti dapernes'a, ona je pustila tudi usle, kar je v'gradu blu, k'sebi poklizati, inu jem je ussem dala niemi materni šhegen; posebnu pak je ona trosh-rala, inu šhegnala perserzhnu lubesniviga Schmerzenraiha, katerga sapušheine je nie nar vezh k'serzu šhlu.

Sadenzh ta drugi dan maliga trauna v'temo leitu tega Gospoda 750 je dala nie-niga isvelizhaniga duha gor, inu je premenila

menila to zhasnu is tem vezhnim ihiv-
leinam.

Koker hitru je ona umerla, je padu
ta fhalostni grof is svojem Synkam vred
zhes to mertvu truplu, inu sta enu taku
usmilenu klagvaine inu jokaine pelala, de
so se bali, deb ona dva od prevelike per-
serzhne fhalosti na umerla; so tudi is ni-
ma klagvali ufsi slufhabniki inu komerjun-
frave toku fhalostnu, de, kdor je tako
fhalost fhlishou, je sazheu is niemi jokati,
nar vezh jem je blu fhou, de so oni eno
sveto gospo sgrabli, inu de nislo mogli
nie slatkiga okulhojeina dalej ufhivati. Ta
ubogi grof pak, kader je biu niene prete-
zhene nadluge, po temo Galu, ta nar ve-
zhi urfhah, je terdnu vervou, de je Bog
niegove grehe fkusi to smert otu poshtra-
fati, inu niega ni vredniga fhtemou, eno
tako sveto gospo dalei per sebi imeti. Satu
je on tudi toku silnu klagvaine pelou, de
ga nislo mogli ne duhouni ne desheuski
potroshtati: On ni fhou od tega marlizha
nobene stopine prezh, temuzh je smiram
na svojeh koleneh pred taistem lefhou, (inu
je toku britku jokou) is ukupei fklenenmi
rokami toku prebudliu, de so menili, de
on more to mertvo fkus svoje souse
spet fhivo narediti. Kir so tedei po tem
otli to truplu te mertve is mertvashkini
gvan-

tam oblezhi, so neshli na nienimo nagimo
ihvotu en prov kofsmat Cicilium, zhes ka-
terga so se utsi prizhiozhi ufsoku sazhudili,
inu teikai bel nieno svetust sposnali.

Ta uboga koshuta, katera je bla da
sdei smirani per gradu, inu je bla poseb-
nu lublena, koker hitru je ta grafnia umer-
la, je ona sazhela thalvati, inu se toku
shalostnu fkasati, de je blu usmilenu sa
videt Kir so pak tega svetiga marlizha
ven neshli, je thla ona popolnima shalost-
na is perpogneno glavo sa tem merlizham,
inu je toku usmilenu inu prebudlivu upi-
la, de so se utsi ludje mogli zhes nio us-
milt, inu to reunu upitie inu jokaine,
je toku dougu terpelu, de je biu ta sveti
merlezh pokopan: Po pokopalishi pak se
je ta uboga sverina na grob vlegla, je jo-
kala zhes dalei shalostnishi, inu ni popred
dol pustila, de je sadenzh od lauter shalosti
na temo grobu umerla. Katera prezhudna
pergodba je vse ludi, posebnu pak tega
shalostniga grofa, toku slu k'usmilenu obu-
dila, de so oni ozhitnu sposnali, koku
pravizhnu je taista sa milvati, katera je
tudi od teh diujeh sverin toku britku mil-
vana bila. Je tudi ta grof pustu k'pomi-
nu tega zhudesha na temo kamnu tega gro-
ba med to shlahto ti grafnie tega jelena
venissekati, deb ta perhodni svet v'imenit-
nosti

nosti taiste, te pergodbe nikol na posabou. Is to sveto Genovefo je biu temo grofu vefs lesht inu ufse vefsele pokopan, kir se v'nobeni rezhi ni mogu potroshtati, the eno radovolnost sadobiti. On je hodu, koker eden, katir se ozhe od britkusti isshalvati, inu ni nezh drugga delou, koker svojo lubesnivo Genovefo smiram milvou; on je v'zerkli ufselei pred nienim svetem grobam sedou, inu v'temo gradu se je on ufsak dan s'nieno kamro saklenou, tukei si je on umishlou; koker deb jo on the pred ozhmi imu, inu je tedei is nio en toku klagiozh pogovar pelou, de so skerbeli, deb on od pamet na perfhou. Niegova nar vezhi perserzhna fhalost je bla, de jo je on v'svoimo fhivleinju tesku pregainou, inu je potem v'resnizi svediti mogu, kai je bla sa ena poshtena sveta gospa; on je menu, aku bi biu on le dalej mogu is nio fhiveti, inu to nie sturjeno sramoto is nas prutno slushbo poverniti, toku bi on the potroshtvan biu, kir pak je ona toku naglu umerla, inu niemo ufso perloshnost, nie slushiti, oduseta bla, sa tega volo je on mogu fhalvati.

Ta ne podobna fhalost je tudi Boga k'usmileinu obudila, satega volo mo je on enga Angelza od nebefs dol poslou, katir ga ima potroshtati; taisti je perfhou v'pobodi

dobi enga romarja k'niemo, ga je sa jerperge profsu, inu je biu od tega grofa prov perjasnu goruset: med to vezherjo pak, kir je ta grof, meniozh, de je on en romar, sraven sebe posadou, mo je on is enem dougem pogovaram toku trofhta pouhen pergovarion, de se je on sa naprei bel vedu v'to poterpehlivost porounauti.

Sjutrei, kir je ta grof otu na dalei is nim govort, ga ni blu niker naiti, k'hvalethnosti pak je on popustu svoi romarški gvant v'te kamre Enkrat je shuv ta grof k'temo berlogu Genovefe, inu je nethu letukei enga jelena stati, katir je, aku so glih te pefsi pruti niemo lajali, ostou. Ta grof je to sa en zhudesh derihou, inu je pustu te pefse nasaidershati; on pak je shou v'ta sveti berlog, je obliu taistiga is svoim sousami, inu je reku jokajozh sam per sebi: Oh! to je ta krei, na katermo se je Genovefa sa en greh pokorila, katerga ona ni nekol dapernesla: to je ta berloh, kader je is sdihvainam ene sapushene nadouhnosti napounen biu.

Kir se je tukei tvoja nadouhna gospa sa nasnan greh pokorila, sakai pa bi se ti savolo, tvojeh lestneh grehou tukei na pokoriu? To je on sam per sebi reku, inu si je skus to bohje noterdajanje naprei usel v'taistimo

v'taistimo berlogu shivleine enga pufhaunika pelati, inu kir je on posturjenimo naprej usetju pred tem crucifixam, katir je biu te sveti Genovefi od nebes pernelsen, molu, je on en zhudesh vidu, koku je taisti to desno roko od krisha dolisneu, inu niemo ta sveti shegen dau skus katerga je blu niegovu serze is veselam napounenu, de je menu, on je v'nebeshkimo paradishu. Kmalu potem je on raishou v'to mestu Trir, je pogervou od tega svetiga shkofa Hichilpha to derlaubnost, na taistimo kraju eno kapelo narediti, inu mo je tudi v'skrivnosti niegovu sturjenu napreiusetje resodeu. Ta shkof je prou rad niegovo sveto proshnio ushlisheu, inu ta grof je eno lepo zirku is dvema al tremi pufhavammi vred isidou sa taiste, kateri oznio tukei pokoro delati. Posturjeni taisti je ta sveti shkof to zerku shegnou k'zhasti mater bohje, inu jo je imenvou is nienim imenam, nashe lubesnive gospe zerku: k'te sveti zerkli je blu veliku prozefsi pelanih.

Po shegnavainu te zerkle, je blu to mertvu truplu Genovefe kekei prenefsenu, deb ona tukei po nieni smerti pozhivati mogla, kir je ona ihiva enu toku oistru shivleine pelala. Ta sveti marlezh je lethou v'enmo marmorskimo shargu, katerga

so imeli shtirje pari volou dosti ulezhi, vender se to ni bres posebniga zhudeshha sgudlu; sakai dva koina sta toku lohku tega marlizha pelala; koker deb zel nobene telhe na imela. Tukei je biu tudi zhudeshha sa vidit, koku slu so te nepozhutlive kreature to svetustvu zhastile, inu taistu sa zhastiti so nam en exempel dale; sakai na vseh krajev, kir je biu ta sveti merlezh zhes pelan, mo ni samu to ternie zhesheine skasalu, temuzh te nar ufsokeishi dervefsa so nieh veje dolperpogvale. Taku je biu ta zhesheni marlezh is velikem zhesheinam na niegou perprauleni krei postaulen, inu ta nebethki Krish k'vezhi perloshnosti na velki altar postaulen.

Kir je ta grof spet damu pershou, je on svoje rezhi k'enimo slovu jemainu porounou, inu je ufse ordnou, koker bi on imou per svoj smerti narediti. Potem je on poklizou soiga gospoda brata k'sebi, inu je reku k'niemo v'prizho svoiga lubesniviga Syna: Prelubesnivi Brat! Ti si the lohku en doug zait nad mano obzhutu, de jest niker namorem gmaha imeti, koker v'fhalvainu inu klagvainu moje Genovefe; deb jest tedei mogu perserzhnimo nagneinu telkai bel ustrezhi, toku sem se jest naprei useu, ta svet popolnima sapustiti, inu na taistimo kraju, kir

je moja sveta Genovefa shivela, shiveti inu umreti, satu te jest sa skerbnika zhes moiga lubesniviga Syna Schmerzenraih postavem, inu profsem, deb ti niemo sturu, koker deb on tvoj lestni Syn biu.

On bo vam ufsem to pokorshno inu ponishnost fkasou, koker je en otrok pruti svoimu ozhetu sturiti doushan. Potem je on reku k'temo Synovu: Shlishih ti, moi prelubesnivi otrok! de jest pogerjem ta svet sapustiti, inu tebi zelu moje kneshtvu sapustim, tvoi gospod striz ima sa naprei tvoi gospod ozha biti, inu taistimo imah ti taisto zhast inu pokorshno fkasati, katero se ti da sdei meni fkasou. Tukei je reku lubesnivi Schmerzenraih: Prelubesnivi gospod ozha; oni tedei menio, de je to prov, de oni te nebesa svoliti, meni pak sa moi tail le enmalu na temo svetu sapustiti ozhio? Ne ozha! tega jest na sturim, temuzh ozhem jest glih toku, koker oni te nebesa sadobiti: Kir oni ozhjo shiveti, tukei tudi jest ozhem, inu kir oni ozhio umreti, tukei ozhem tudi jest umreti. Ta ozha se je sazhudu zhes to, inu je reku is jokajozhmi ozhmi: Moi prelubesnivi Syn! to oistru shivleine bo tebi teshku naprei pershlu, inu ti nabosh mogu sa volo tvoje zartlosti prestatu. Ja velku

ku Schmerzenraih, sakai jest sem she sedem leit dougu to skushnu leitu prestau; tukei ostanem jest terdnu per moimu sklenenju, inu ozhem tedei tankei shiveti inu umreti, kir sem biu jest od moje svete gospe matere gorsrejen: niem pak, moi gospod ozha! sapustim moje zelu knehtvu de oni taistu frei kralvati, inu tem ubogim dobru sturiti imajo.

Zhes to prejemaine sta se sazhudila ozha inu striz, inu obe dva sta prejela tega lubesniviga otroka is perserzhno lubesnio.

Ta ozha je taisti gvant oblekou, katterga mo je ta Angelz is bohiga povela sapustu, inu je pustu temo Schmerzenraihu kmalu glih takiga narediti: potem sta oba nieh slovo is veliko lhalostio inu jokainam te ze le perjasnosti usela, inu sta se podala v'to kosmato puhavo, tukei da nieh konza Bogu slufhiti. Koker hitru je ta lubesnivi Schmerzenraih kekei pershou, so ga sposnali niegovi popreishni jegrauzi, namerzh te diuje sverine, veliki inu meihni tizhi, kateri so se v'taistimo kraju gordershali, kateri so v' veliki mnoshzi kekei pershli, inu so se niegouga perhojeina veselili. Tukei sta ozha inu Syn nieh shivleine dapernesla, inu sta tudi tukei brumnu v'gospodu saspala.

J. N. R. J.

† † †

Spisaine, katiru je JESUS CHRISTUS le-tem treim Fravam Elifabethi, Brigiti, nu Mechtildi rešodeu, katero so skus neh proshno, inu shele od Jesusa pogiervale veidi od negovga velkiga terplenja, inu smerti inu on' je nem sam nasnaine del re-kozh.

K'pervimu imate vejdet lube Hzhere: jest sem od Judov stu inu dvei slafernz prejel. 2. Sem jest pet desetkrat speštio na moje ušta vdarjen bil. 3. Sem na mojo glavo, inu persi dvajset slakov prejel. 4. Na moje plezha moiga shvota, inu noge sem jest trideset shlakov prejel. 5. Sem jest tri inu sedemdesetkrat vmoje Oblizhje sapluvan bil. 6. Sem jest is moiga serza stu, devet inu dvašetkrat sdielnu. 7. Sem jest sa brado tridesetkrat gori vlezhen biu. 8. V'mojemu gaishlenju sem jest 6666 slakov prejev. 9. Na mojo glavo od letie ternove Krone sem jest en taušent slakov prejel. 10. Sem jest en mertvaški shlak mozhnu potshutu, kir sem sletem teshkem krišham na semlo padu. 11. Na šnamnu švetiga Krišha sem jest tri mertvaške ternovo šhpize, katire je moja šveta glava grošovitnu pozhutila. 12. So meni na moj shvot pet

pet taushtent, stirishto, pet inu sedemdeset shlakov neredili. 13. Leteh kapelz moje roshenfarbane Kry, katire so smoiga thivota stekle, jeh je blu trideset taushtent tristu inu trideset, leteh judoukkeh Soidatou, kateri so mene lovili je blu pietsto, inu osem ledteh brizhov tri nu trideset, kateri so mene vlazhili. Inu vsi tailli, kateri bodo vlaki dan 7 Ozhanashov, 7 Ave Marii, inu eno viro molili, toko dolgo de bo leto stiveine leteh Kapelz tie roshenfarbane Kervi dopovnenu k'zhasti mojemu terplenju, lesem jest ozhem pervezh piet posebneh gnad dodeliti, s'katerem popolnamai odpustiki, inu odpuhanine usseh grehou. 2. Oni na bodo ogra teh Viz pozhutili. 3. Oku bodo poprei vmerli, preiden bodo tu stiveine tie Molitve dopouli tok jem naboni nezh saraitou, temezh koker debi bili zel zhafs dopernesli. 4. Jeh jest ozhem letem svetem Marternikam perglihat, koker debi oni samene inu sa mojo vno bli kry prelilli. 5. Naneh posledno Vro ozhem jest nehpoufsho skus Angelza Varha kmeni v'nebesku Kralstvu perpelat, katira bi v'letih Vizah do sodniga dneva mogla terpeiti.

Letu se je sneshlu v'Jerusalemu per boshjem Grobu, jen katiri leto perlebi nossi, temu na more skhoduvat ta hudizh.

Jen katiri bo tu deršhou, te nabode
ivoiga Iona s'ubou vekume.

† † †

A M E N.

Sdihvanje k'Jesusu.

† † †

O Moi dobrutlivi JESUS! jest te ponish-
nu prosem, deb' moje serze presunel s'en,
presladko rano te lubesne pruti tebi.

O deb' se v' te lubesni moje serze
vednu tajalu, inu nezh drugega na Pothe-
lelu, koker v'lelei per tebi moi Jesus prebi-
vati.

O deb' jest! moi Jesus, vednil tebe
shelil, tebe iskay k' tebi hitil, na te mis-
lel, od tebe govoril, use moje rezhy ob-
razhal k' zhafti, inu hvali tvojega Jimena.

O Jesus! ti bodi use moje vesele, inu
slad'ust mojega serza, moje upanje, mo-
je preblisshal'she moj trosht, inu pomuzh.
Tebi se jest popolnema zhesdam, sturi,
inu oberni s'mano po tvoji volji.

† † †

Les saints de tu d'ordonner, et n'abandonne
l'œuvre que tu as commencée.

† † †
A M E N

Shivane k'Jesusu

† † †

○ Mon Dieu, qui es le Dieu de vérité,
tu parles, et moi je suis un homme de mensonge.
Tu es la lumière, et moi je suis dans les ténèbres.

○ Dieu, es-tu le Dieu de vérité,
vedant cela, tu m'as donné la parole.
Mais, Seigneur, moi je suis un homme de mensonge.

○ Dieu, qui es le Dieu de vérité,
tu es le Dieu de vérité, et moi je suis un homme de mensonge.
Tu es la lumière, et moi je suis dans les ténèbres.

○ Jésus, si tu es le Dieu de vérité, tu
sais où tu es, et moi je ne sais pas où je suis.
Tu es la lumière, et moi je suis dans les ténèbres.

† † †

